

Uradni list

Evropske unije

C 71 E

Zvezek 51

Slovenska izdaja

Informacije in objave

18. marec 2008

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	III <i>Pripravljalni akti</i>	
	SVET	
2008/C 71 E/01	Skupno stališče (ES) št. 3/2008 z dne 20. decembra 2007, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike in spremembi direktiv 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS in 2000/60/ES	1
2008/C 71 E/02	Skupno stališče (ES) št. 4/2008 z dne 20. decembra 2007, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv	16

III

(Pripravljalni akti)

SVET

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 3/2008,**ki ga je sprejel Svet dne 20. decembra 2007****z namenom sprejetja Direktive 2008/.../ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike in spremembi direktiv 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS in 2000/60/ES**

(2008/C 71 E/01)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Kemijsko onesnaževanje površinskih voda predstavlja grožnjo za vodno okolje z učinki, kot so akutna in kronična strupenost za vodne organizme, kopičenje v ekosistemi ter izguba habitatov in biotske raznovrstnosti, ogroža pa tudi zdravje ljudi. Prednostno bi bilo treba ugotoviti vzroke onesnaženosti ter se pri viru spopasti z emisijami na najbolj ekonomičen in okoljsko učinkovit način.

(2) Sklep št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽³⁾ določa, da so okolje, zdravje in

kakovost življenja ključne okoljske prednostne naloge navedenega programa, pri čemer je izpostavljena zlasti potreba po bolj specifični zakonodaji na področju vodne politike.

(3) Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽⁴⁾ določa strategijo proti onesnaževanju vode in zahteva dodatne specifične ukrepe za nadzor nad onesnaževanjem in okoljske standarde kakovosti (OSK). Direktiva določa OSK v skladu z določbami in cilji Direktive 2000/60/ES.

(4) V skladu s členom 4 Direktive 2000/60/ES bi morale države članice izvajati potrebne ukrepe v skladu s členom 16(1) in (8) navedene direktive, z namenom, da postopno zmanjšajo onesnaževanje s prednostnimi snovmi in ustavijo ali postopno odpravijo emisije, odvajanje in uhajanje prednostnih nevarnih snovi.

(5) Od leta 2000 so bili sprejeti številni akti Skupnosti, ki določajo ukrepe za nadzor nad emisijami v skladu s členom 16 Direktive 2000/60/ES za posamezne prednostne snovi. Poleg tega mnogo ukrepov za varstvo okolja spada na področje druge obstoječe zakonodaje Skupnosti. Prednost bi bilo zato treba nameniti izvajanju in reviziji obstoječih instrumentov in ne uvedbi novega nadzora.

⁽¹⁾ UL C 97, 28.4.2007, str. 3.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2007 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 20. decembra 2007 in Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena s Sklepom št. 2455/2001/ES (UL L 331, 15.12.2001, str. 1).

- (6) V zvezi z nadzorom nad emisijami prednostnih snovi iz točkovnih in razpršenih virov iz člena 16 Direktive 2000/60/ES se zdi bolj stroškovno-učinkovito in sorazmerno za države članice, da poleg izvajanja druge veljavne zakonodaje Skupnosti, po potrebi vključijo v program ukrepov, ki jih je treba v skladu s členom 10 Direktive 2000/60/ES pripraviti za vsako vodno območje, druge ustrezne ukrepe nadzora v skladu s členom 11 navedene direktive.
- (7) Odločba št. 2455/2001/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2001 o določitvi seznama prednostnih snovi na področju vodne politike in o spremembi Direktive 2000/60/ES ⁽¹⁾ določa prvi seznam 33 snovi ali skupin snovi, glede katerih je treba na ravni Skupnosti prednostno ukrepati. Med temi prednostnimi snovmi so bile nekatere opredeljene kot prednostne nevarne snovi, v zvezi s katerimi bi morale države članice izvajati potrebne ukrepe, da se ustavijo ali postopno odpravijo emisije, izpusti in uhajanje. Nekatere snovi so bile pregledane in bi jih bilo treba razvrstiti. Komisija bi morala v skladu s časovnim razporedom iz člena 16 Direktive 2000/60/ES nadaljevati s pregledom seznama prednostnih snovi in na podlagi dogovorjenih meril, ki prikazujejo tveganje za vodno okolje ali tveganje preko vodnega okolja, določiti snovi, glede katerih bi bilo treba prednostno ukrepati, ter po potrebi predstaviti ustrezne predloge.
- (8) Glede na interese Skupnosti in za učinkovitejše urejanje varstva površinskih voda je primerno določiti OSK za onesnaževala, opredeljena kot prednostne snovi, na ravni Skupnosti, in prepustiti državam članicam, da po potrebi določijo pravila za preostala onesnaževala na nacionalni ravni, ob upoštevanju ustreznih predpisov Skupnosti. Vendar pa osem onesnaževal, ki spadajo v področje uporabe Direktive Sveta 86/280/EGS z dne 12. junija 1986 o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju določenih nevarnih snovi, vključenih v seznam I Priloge k Direktivi 76/464/EGS ⁽²⁾, in so del skupine snovi, v zvezi s katerimi bi morale države članice izvajati ukrepe z namenom, da se doseže dobro kemijsko stanje do leta 2015, ob upoštevanju členov 2 in 4 Direktive 2000/60/ES, ni bilo vključenih na seznam prednostnih snovi. Vendar so se skupni standardi, določeni za ta onesnaževala, izkazali kot koristni, zato je primerno, da se njihovo urejanje ohrani na ravni Skupnosti.
- (9) Zaradi tega določbe v zvezi s sedanjimi cilji kakovosti okolja iz Direktive Sveta 82/176/EGS z dne 22. marca 1982 o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju živega srebra v industriji, ki uporablja kloralkalno elektrolizo ⁽³⁾, Direktive Sveta 83/513/EGS z dne 26. septembra 1983 o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti v zvezi z izpustom kadmija ⁽⁴⁾, Direktive Sveta 84/156/EGS z dne 8. marca 1984 o mejnih vrednostih in zahtevah glede kakovosti pri odvajanju živega srebra v industriji, ki ne uporablja kloralkalne elektrolize ⁽⁵⁾, Direktive Sveta 84/491/EGS z dne 9. oktobra 1984 o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju heksaklorocikloheksana ⁽⁶⁾ in Direktive 86/280/EGS ne bodo več potrebne in bi jih bilo treba črtati.
- (10) Kemijsko onesnaženje lahko vpliva na vodno okolje tako kratkotrajno kot dolgotrajno, zato bi bilo treba OSK določati na podlagi podatkov o akutnih, pa tudi kroničnih posledicah. Za zagotovitev ustrezne zaščite vodnega okolja in zdravja ljudi bi bilo treba določiti OSK kot letne povprečne vrednosti na ravni, ki zagotavlja zaščito pred dolgoročno izpostavljenostjo, in največje dovoljene koncentracije za zaščito pred kratkoročno izpostavljenostjo.
- (11) Države članice lahko v skladu s pravili iz oddelka 1.3.4 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES v zvezi s spremljanjem izpolnjevanja OSK, vključno tistih, ki so izraženi z največjo dovoljeno koncentracijo, za obravnavo ubežnikov (skrajna odstopanja od povprečja) in napačnih odčitavanj uvedejo statistične metode, kot je izračun percentilov, da se zagotovi sprejemljiva raven zaupanja in natančnosti. Za zagotovitev primerljivosti spremljanja stanja med državami članicami je primerno, da se s pomočjo postopka komitologije določijo podrobna pravila za takšne statistične metode.
- (12) Na tej stopnji bi bilo treba vrednosti OSK na ravni Skupnosti za večino snovi uvesti zgolj za površinske vode. Vendar pri heksaklorobenzenu, heksaklorobutadienu in živem srebru z določitvijo OSK zgolj za površinske vode ni mogoče zagotoviti varstva pred posrednimi učinki in sekundarnim zastrupljanjem na ravni Skupnosti. Za te tri snovi bi bilo zato primerno na ravni Skupnosti določiti OSK za žive organizme. Da bi se državam članicam omogočila prilagodljivost glede na njihovo strategijo spremljanja stanja, bi morale imeti možnost, da bodisi spremljajo in uporabljajo te OSK za žive organizme ali določijo strožje OSK za površinske vode, ki zagotavljajo enako raven varstva.

⁽¹⁾ ULL 331, 15.12.2001, str. 1.

⁽²⁾ UL L 181, 4.7.1986, str. 16. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

⁽³⁾ UL L 81, 27.3.1982, str. 29. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/692/EGS.

⁽⁴⁾ UL L 291, 24.10.1983, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/692/EGS.

⁽⁵⁾ UL L 74, 17.3.1984, str. 49. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/692/EGS.

⁽⁶⁾ UL L 274, 17.10.1984, str. 11. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/692/EGS.

- (13) Države članice bi poleg tega morale imeti možnost, da na nacionalni ravni določijo OSK za usedline in/ali žive organizme in jih uporabljajo namesto OSK za vodo, določenih v tej direktivi. Te OSK bi bilo treba določiti s preglednim postopkom, ki vključuje obveščanje Komisije in drugih držav članic, da se zagotovi enaka raven varstva, kot jo zagotavljajo OSK za vodo, vzpostavljeni na ravni Skupnosti. Komisija bi morala povzeti ta obvestila v svojem poročilu o izvajanju Direktive 2000/60/ES. Ker usedline in živi organizmi ostajajo pomemben medij za spremljanje nekaterih snovi, bi morale države članice, zato da bi ocenile trende in dolgoročne vplive antropogene dejavnosti, sprejeti ukrepe v skladu s členom 4 Direktive 2000/60/ES s ciljem zagotoviti, da se sedanje ravni onesnaženja v živih organizmih in usedlinah ne bodo znatno povečale.
- (14) Države članice morajo ravnati v skladu z Direktivo Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi ⁽¹⁾, in upravljati vodna telesa površinske vode, namenjena za odvzem pitne vode, v skladu s členom 7 Direktive 2000/60/ES. To direktivo bi bilo torej treba izvajati brez poseganja v zahteve, ki morebiti zahtevajo strožje standarde.
- (15) V bližini izpustov iz točkovnih virov so koncentracije onesnaževal ponavadi večje kot okoliške koncentracije v vodi. Zato bi bilo treba državam članicam omogočiti uporabo območij mešanja, v kolikor ne vplivajo na skladnost preostalega telesa površinske vode z ustreznimi OSK. Obseg območij mešanja bi moral biti omejen na bližino mesta izpustov in sorazmeren.
- (16) Treba je preverjati doseganje ciljev za ustavev ali postopno odpravo in zmanjšanje iz člena 4(1)(a) Direktive 2000/60/ES, ter zagotoviti preglednost presoje doseganja teh obveznosti, zlasti glede obravnave pomembnih emisij, izpustov in uhajanj kot rezultat človekove dejavnosti. Nadalje je časovni načrt za ustavev ali postopno odpravo in zmanjšanje lahko povezan le s popisom. Omogočiti bi bilo treba tudi oceno uporabe člena 4(4) do (7) Direktive 2000/60/ES. Prav tako je potrebno tudi ustrezno sredstvo za merjenje uhajanj snovi, ki so že v naravi ali so posledica naravnih procesov, kjer popolna
- ustavev ali postopna odprava iz vseh morebitnih virov ni možna. Za izpolnitev teh zahtev bi morala vsaka država članica pripraviti popis emisij, izpustov in uhajanj za vsako vodno območje ali del vodnega območja na svojem ozemlju.
- (17) Da bi se pri pripravi teh popisov izognile podvajanju dela in zagotovile njihovo skladnost z drugimi obstoječimi instrumenti na področju varstva površinskih voda, bi morale države članice uporabiti podatke, zbrane na podlagi Direktive 2000/60/ES in Uredbi (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal ⁽²⁾.
- (18) Da bi bolje odražale svoje potrebe, bi morale imeti države članice za merjenje osnovnih vnosov popisa možnost izbire ustreznega enoletnega referenčnega obdobja. Treba pa bi bilo upoštevati dejstvo, da se lahko uhajanja ob uporabi pesticidov iz leta v leto močno razlikujejo zaradi različnih stopenj uporabe, na primer zaradi različnih podnebnih razmer. Zato bi moralo biti državam članicam omogočeno, da se pri nekaterih snoveh, ki jih zajema Direktiva Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ⁽³⁾, odločijo za triletno referenčno obdobje.
- (19) Da bi optimizirali uporabo popisa, je primerno določiti rok, v katerem Komisija preveri, ali se emisije, izpusti in uhajanje približujejo doseganju ciljev iz člena 4(1)(a) Direktive 2000/60/ES.
- (20) Več držav članic je prizadetih zaradi onesnaževanja iz vira, ki leži izven njihove nacionalne pristojnosti. Zato je primerno izrecno navesti, da država članica zaradi prekoračitve OSK kot posledice čezmejnega onesnaževanja ne krši obveznosti iz te direktive, če so bili izpolnjeni določeni pogoji in če je, kjer je to primerno, uporabila ustrezne določbe Direktive 2000/60/ES.
- (21) Na podlagi poročil držav članic bi morala Komisija preveriti, ali obstaja potreba po dodatnih specifičnih ukrepih na ravni Skupnosti, in po potrebi predložiti ustrezne predloge.

⁽¹⁾ UL L 330, 5.12.1998, str. 32. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2005.

⁽²⁾ UL L 33, 4.2.2006, str. 1.

⁽³⁾ UL L 230, 19.8.1991, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2007/50/ES (UL L 202, 3.8.2007, str. 15).

(22) Merila za opredelitev snovi, ki so obstojne, bioakumulativne in strupene, kakor tudi za druge enako zaskrbljujoče snovi, zlasti zelo obstojne in močno bioakumulativne, kakor so navedene v Direktivi 2000/60/ES, so določena v Tehničnem navodilu za presojo tveganja v podporo Direktivi Komisije 93/67/EGS z dne 20. julija 1993 o določitvi načel za ocenjevanje tveganja za človeka in okolje v zvezi s snovmi, prijavljenimi v skladu z Direktivo Sveta 67/548/EGS⁽¹⁾, Uredbo Komisije (ES) št. 1488/94 z dne 28. junija 1994 o določitvi načel za ocenjevanje tveganja, ki ga obstoječe snovi predstavljajo za ljudi in okolje v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 793/93⁽²⁾ in Direktivo 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet⁽³⁾. Za zagotovitev skladnosti med zakonodajo Skupnosti bi bilo treba uporabiti samo ta merila za snovi, ki so v pregledu v skladu z Odločbo št. 2455/2001/ES, Prilogo X k Direktivi 2000/60/ES pa bi bilo treba v skladu s tem zamenjati.

(23) Obveznosti, določene v direktivah, navedenih v Prilogi IX k Direktivi 2000/60/ES, so že vključene v Direktivo Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja⁽⁴⁾ ter v Direktivo 2000/60/ES, ob tem pa je zagotovljena najmanj enaka raven zaščite, če se OSK ohranijo ali pregledajo. Da bi zagotovili skladen pristop h kemijskem onesnaževanju površinskih voda ter poenostavili in razjasnili obstoječo zakonodajo Skupnosti na tem področju, je primerno v skladu z Direktivo 2000/60/ES z učinkom od 22. decembra 2012 razveljaviti direktive 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS in 86/280/EGS.

(24) Obravnavana so bila priporočila iz Direktive 2000/60/ES, zlasti priporočila Znanstvenega odbora za strupenost, strupenost za ekosisteme in okolje.

(25) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje⁽⁵⁾ se države članice spodbuja, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj kolikor nazorno je to mogoče prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno zakonodajo.

(26) Ker cilja te direktive, in sicer doseganja dobrega kemijskega stanja površinskih voda z določitvijo OSK za prednostne snovi in nekatera druga onesnaževala, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, in ker se ta

cilj zaradi ohranjanja enake ravni varstva površinskih voda v vsej Skupnosti lažje doseže na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvira, ki je potreben za doseg tega cilja.

(27) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽⁶⁾.

(28) Zlasti bi morala biti Komisija pooblaščenca za spreminjanje točke 3 dela B Priloge I. Ker je ta ukrep splošnega obsega in je namenjen spreminjanju nebistvenih določb te direktive ali dopolnjevanju te direktive z dodajanjem novih nebistvenih določb, ga je zato treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5 (a) Sklepa 1999/468/ES –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Področje uporabe

S ciljem doseganja dobrega kemijskega stanja površinskih voda ter v skladu z določbami in cilji člena 4 Direktive 2000/60/ES ta direktiva predpisuje okoljske standarde kakovosti (OSK) za prednostne snovi in nekatera druga onesnaževala, kot je določeno v členu 16 Direktive 2000/60/ES.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo opredelitve pojmov iz Direktive 2000/60/ES.

Člen 3

Okoljski standardi kakovosti

1. Države članice v skladu s členom 1 te direktive in členom 4 Direktive 2000/60/ES uporabljajo za vodna telesa površinske vode OSK iz dela A Priloge I k tej direktivi.

⁽⁶⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

⁽¹⁾ UL L 227, 8.9.1993, str. 9.

⁽²⁾ UL L 161, 29.6.1994, str. 3.

⁽³⁾ UL L 123, 24.4.1998, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 257, 10.10.1996, str. 26.

⁽⁵⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

Države članice za vodna telesa površinske vode uporabljajo OSK v skladu z zahtevami iz dela B Priloge I.

2. Države članice se lahko pri nekaterih vrstah površinskih voda odločijo za uporabo OSK za usedline in/ali žive organizme namesto standardov iz dela A Priloge I. Države članice, ki se odločijo za to možnost:

(a) za živo srebro in njegove spojine uporabljajo OSK v vrednosti 20 µg/kg, in/ali za heksaklorobenzen OSK v vrednosti 10 µg/kg in/ali za heksaklorobutadien OSK v vrednosti 55 µg/kg, pri čemer ti OSK veljajo za tkivo (mokra teža), države članice pa izberejo najprimernejši indikator med ribami, mehkužci, raki in drugimi živimi organizmi;

(b) za določene snovi določijo in uporabljajo OSK, ki niso omenjeni v točki (a) za usedline in/ali žive organizme. Ti OSK nudijo raven varstva, ki bo vsaj takšna, kot jo nudijo OSK za vodo iz dela A Priloge I;

(c) za snovi iz točk (a) in (b) določijo pogostost spremljanja stanja v živih organizmih in/ali usedlinah. Spremljanje stanja se izvede vsaj enkrat letno, razen če je na podlagi tehničnega znanja in strokovne presoje upravičeno spremljanje v drugačnih časovnih presledkih; in

(d) Komisijo in druge države članice prek odbora iz člena 21 Direktive 2000/60/ES obvestijo o snoveh za katere so bili v skladu s točko (b) določeni OSK, razlogih in utemeljitvah za uporabo tega pristopa, določenih alternativnih OSK, vključno s podatki in metodologijo, na podlagi katerih so bili oblikovani, vrstah površinskih voda, za katere bi se uporabljali, ter o pogostosti načrtovanega spremljanja stanja in utemeljitvi te pogostosti.

Komisija v poročila, objavljena v skladu s členom 18 Direktive 2000/60/ES, vključni povzetek obvestil v skladu s točko (d) zgoraj in opombo (viii) k delu A Priloge I.

3. Države članice na podlagi spremljanja stanja vode, ki se izvede v skladu s členom 8 Direktive 2000/60/ES, zagotovijo dolgoročno analizo trenda koncentracij prednostnih snovi iz dela A Priloge I, ki so nagnjeni h kopičenju v usedlinah in/ali živih organizmih (pri čemer se posebna pozornost nameni snovem pod številko 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 in 30). Ob upoštevanju člena 4 Direktive 2000/60/ES sprejmejo ukrepe, katerih namen je zagotoviti, da se te koncentracije v usedlinah in/ali ustreznih živih organizmih znatno ne povečajo.

Države članice določijo pogostost spremljanja stanja v usedlinah in/ali živih organizmih tako, da se zagotovi dovolj podatkov za zanesljivo dolgoročno analizo trenda koncentracij. Spremljanje stanja bi se moralo načeloma izvesti vsaka tri leta, razen če je na podlagi tehničnega znanja in strokovne presoje upravičeno spremljanje stanja v drugačnih časovnih presledkih.

4. Komisija preuči tehnični in znanstveni napredek, vključno z ugotovitvami iz presoje tveganja člena 16(2)(a) in (b) Direktive 2000/60/ES in informacijami iz registracije snovi, ki so v skladu s členom 119 Uredbe (ES) št. 1907/2006 dostopne javnosti, ter po potrebi predlaga revizijo OSK iz dela A Priloge I k tej direktivi v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe in časovnim načrtom iz člena 16(4) Direktive 2000/60/ES.

5. Točka 3 dela B Priloge I k tej direktivi se lahko spremeni v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5(a) Sklepa 1999/468/ES.

Člen 4

Območja mešanja

1. Države članice lahko določijo območja mešanja v bližini mest izpustov. Koncentracije enega ali več onesnaževal na teh območjih mešanja lahko presežejo ustrezne OSK, če ne vplivajo na doseganje teh standardov na preostalem vodnem telesu površinske vode.

2. Države članice, ki določijo območja mešanja, vključijo opis uporabljenih pristopov in metodologij za določitev teh območij v načrte upravljanja voda, izdelane v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES.

3. Države članice, ki določijo območja mešanja, zagotovijo, da je obseg vsakega takega območja:

(a) omejen na bližino mesta izpustov;

(b) sorazmeren glede na koncentracije onesnaževal na mestih izpustov in pogoje o emisijah onesnaževal iz predhodnih pravnih ureditev, kot so dovoljenja in/ali odobritve, iz člena 11(3)(g) Direktive 2000/60/ES in katere koli druge ustrezne zakonodaje Skupnosti v skladu z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij in členom 10 Direktive 2000/60/ES, zlasti po pregledu teh predhodnih ureditev.

Člen 5

Popis emisij, izpustov in uhajanja

1. Z uporabo podatkov, zbranih v skladu s členoma 5 in 8 Direktive 2000/60/ES in po Uredbi (ES) št. 166/2006, države članice pripravijo popis emisij, izpustov in uhajanja vseh prednostnih snovi in onesnaževal, navedenih v delu A Priloge I k tej direktivi, za vsako povodno območje ali njegov del znotraj njihovega ozemlja.

2. Referenčno obdobje za oceno vrednosti onesnaževal, ki se vnesajo v popise iz prvega odstavka, je eno leto med letoma 2008 in 2010.

Za prednostne snovi ali onesnaževala, ki jih zajema Direktiva 91/414/EGS, se vnosi lahko izračunajo kot povprečje let 2008, 2009 in 2010.

3. Države članice predložijo Komisiji popise, pripravljene v skladu z odstavkom 1, vključno z zadevnimi referenčnimi obdobji, v skladu z obveznostmi poročanja po členu 15(1) Direktive 2000/60/ES.

4. Države članice posodobijo svoje popise v okviru pregledov analiz, določenih v členu 5(2) Direktive 2000/60/ES.

Referenčno obdobje za določitev vrednosti v posodobljenih popisih je eno leto pred zaključkom navedene analize. Za prednostne snovi ali onesnaževala, ki jih zajema Direktiva 91/414/EGS, se vnosi lahko izračunajo kot povprečje treh let pred zaključkom analize.

Države članice objavijo posodobljene popise v posodobljenih načrtih upravljanja voda iz člena 13(7) Direktive 2000/60/ES.

5. Komisija do leta 2025 preveri, ali se emisije, izpusti in uhajanje, razvidni iz popisa, približujejo ciljem zmanjšanja ali ustavitve iz člena 4(1)(a)(iv) Direktive 2000/60/ES, ob upoštevanju člena 4(4) in (5) navedene direktive.

Člen 6

Čezmejno onesnaževanje

1. Država članica ob prekoračitvi OSK ne krši obveznosti iz te direktive, če lahko dokaže, da:

- (a) prekoračitev izvira iz vira onesnaževanja izven njene nacionalne pristojnosti, in
- (b) zaradi takšnega čezmejnega onesnaževanja ni mogla izvesti učinkovitih ukrepov, da bi dosegla ustrezne OSK, in
- (c) je uporabila mehanizme usklajevanja iz člena 3 Direktive 2000/60/ES in, kjer je primerno, določbe člena 4(4), (5) in (6) navedene direktive za vodna telesa, prizadeta zaradi čezmejnega onesnaževanja.

2. Države članice uporabijo mehanizem iz člena 12 Direktive 2000/60/ES, da Komisiji v okoliščinah iz odstavka 1 tega člena predložijo potrebne informacije in povzetek ukrepov, sprejetih v zvezi s čezmejnimi onesnaževanji, v zadevnih načrtih upravljanja voda, v skladu z obveznostmi poročanja po členu 15(1) Direktive 2000/60/ES.

Člen 7

Pregled

Komisija na podlagi poročil držav članic, vključno s poročili v skladu s členom 12 Direktive 2000/60/ES in zlasti poročili o čezmejnem onesnaževanju, preveri, če so potrebni določeni dodatni ukrepi za celotno Skupnost, kot npr. nadzor nad emisijami. Svoje ugotovitve sporoči Evropskemu parlamentu in Svetu v okviru poročila, pripravljenega v skladu s členom 18(1) Direktive 2000/60/ES, ki ga po potrebi spremljajo ustrezni predlogi.

Člen 8

Sprememba Direktive 2000/60/ES

Priloga X k Direktivi 2000/60/ES se nadomesti z besedilom iz Priloge II k tej direktivi.

Člen 9

Spremembe direktiv 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS in 86/280/EGS

1. Priloga II k direktivam 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS in 84/491/EGS se črta.

2. Naslovi B v delih I do XI Priloge II k Direktivi 86/280/EGS se črtajo.

Člen 10

Razveljavitve 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS in 86/280/EGS

1. Direktive 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS in 86/280/EGS se z 22. decembrom 2012 razveljavijo.

2. Države članice lahko izvedejo spremljanje stanja in poročanje v skladu s členi 5, 8 in 15 Direktive 2000/60/ES pred 22. decembrom 2012, namesto da bi ju izvedle v skladu z direktivami iz odstavka 1 tega člena.

Člen 11

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo najpozneje do ... (*).

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 13

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V ...

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik

(*) 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive.

PRILOGA I

Okoljski standardi kakovosti za prednostne snovi in nekatera druga onesnaževala

DEL A: OKOLJSKI STANDARDI KAKOVOSTI (OSK)

LP: letno povprečje;

NDK: najvišja dovoljena koncentracija.

Enota: [$\mu\text{g/l}$]

Št.	Ime snovi	Številka CAS (1)	LP-OSK (2) Celinske površinske vode (3)	LP-OSK (2) Druge površinske vode	NDK-OSK (4) Celinske površinske vode (3)	NDK-OSK (4) Druge površinske vode
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(1)	Alaklor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Benzen	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Bromirani difenileter (5)	32534-81-9	0,0005	0,0002	se ne uporablja	se ne uporablja
(6)	Kadmij in njegove spojine (glede na razrede trdote vode) (6)	7440-43-9	$\leq 0,08$ (razred 1) 0,08 (razred 2) 0,09 (razred 3) 0,15 (razred 4) 0,25 (razred 5)	0,2	$\leq 0,45$ (razred 1) 0,45 (razred 2) 0,6 (razred 3) 0,9 (razred 4) 1,5 (razred 5)	
(6a)	Ogljikov tetraklorid (7)	56-23-5	12	12	se ne uporablja	se ne uporablja
(7)	C10-13 kloroalkani	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Klorofenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	Klorpirifos (klorpirifos etil)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9a)	Ciklodienski pesticidi: Aldrin (7) Dieldrin (7) Endrin (7) Izodrin (7)	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	se ne uporablja	se ne uporablja
(9b)	DDT vsota (8) (7)	se ne uporablja	0,025	0,025	se ne uporablja	se ne uporablja
	para-para-DDT (7)	50-29-3	0,01	0,01	se ne uporablja	se ne uporablja
(10)	1,2-dikloroetan	107-06-2	10	10	se ne uporablja	se ne uporablja
(11)	Diklorometan	75-09-2	20	20	se ne uporablja	se ne uporablja
(12)	Di(2-etilheksil) ftalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	se ne uporablja	se ne uporablja
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Fluoranten	206-44-0	0,1	0,1	1	1

Št.	Ime snovi	Številka CAS (1)	LP-OSK (2) Celinske površinske vode (3)	LP-OSK (2) Druge površinske vode	NDK-OSK (4) Celinske površinske vode (3)	NDK-OSK (4) Druge površinske vode
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(16)	Heksakloro-benzen	118-74-1	0,01 (2)	0,01 (2)	0,05	0,05
(17)	Heksakloro-butadien	87-68-3	0,1 (2)	0,1 (2)	0,6	0,6
(18)	Heksakloro-cikloheksan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02
(19)	Izoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Svinec in njegove spojine	7439-92-1	7,2	7,2	se ne uporablja	se ne uporablja
(21)	Živo srebro in njegove spojine	7439-97-6	0,05 (2)	0,05 (2)	0,07	0,07
(22)	Naftalen	91-20-3	2,4	1,2	se ne uporablja	se ne uporablja
(23)	Nikelj in njegove spojine	7440-02-0	20	20	se ne uporablja	se ne uporablja
(24)	Nonilfenol (4-nonilfenol)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Oktilfenol (4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)fenol)	140-66-9	0,1	0,01	se ne uporablja	se ne uporablja
(26)	Pentaklorobenzen	608-93-5	0,007	0,0007	se ne uporablja	se ne uporablja
(27)	Pentaklorofenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	Poliaromatski ogljikovodiki (PAH) (10)	se ne uporablja	se ne uporablja	se ne uporablja	se ne uporablja	se ne uporablja
	Benzo(a)piren	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benzo(b)fluor-anten	205-99-2	Σ = 0,03	Σ = 0,03	se ne uporablja	se ne uporablja
	Benzo(k)fluor-anten	207-08-9				
	Benzo(g,h,i)-perilen	191-24-2	Σ = 0,002	Σ = 0,002	se ne uporablja	se ne uporablja
Indeno(1,2,3-cd)-piren	193-39-5					
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4
(29a)	Tetrakloro-etilen (7)	127-18-4	10	10	se ne uporablja	se ne uporablja
(29b)	Trikloro-etilen (7)	79-01-6	10	10	se ne uporablja	se ne uporablja

Št.	Ime snovi	Številka CAS ⁽¹⁾	LP-OSK ⁽²⁾ Celinske površinske vode ⁽³⁾	LP-OSK ⁽²⁾ Druge površinske vode	NDK-OSK ⁽⁴⁾ Celinske površinske vode ⁽³⁾	NDK-OSK ⁽⁴⁾ Druge površinske vode
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(30)	Tributilkositrove spojine (Tributilkositrov kation)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Trikloro-benzeni	12002-48-1	0,4	0,4	se ne uporablja	se ne uporablja
(32)	Trikloro-metan	67-66-3	2,5	2,5	se ne uporablja	se ne uporablja
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	se ne uporablja	se ne uporablja

⁽¹⁾ CAS: Služba za izmenjavo kemijskih izvlečkov.

⁽²⁾ Ta vrednost je okoljski standard kakovosti, izražen kot letna povprečna vrednost (LP-OSK). Če ni drugače določeno, velja za celotno koncentracijo vseh izomerov.

⁽³⁾ Celinske površinske vode zajemajo reke in jezera ter sorodna umetna ali močno preoblikovana vodna telesa.

⁽⁴⁾ Ta vrednost je okoljski standard kakovosti, izražen kot največja dovoljena koncentracija (NDK-OSK). Kjer so NDK-OSK označene kot „se ne uporablja“, se šteje, da vrednosti LP-OSK zagotavljajo varstvo pred kratkotrajnimi konicami onesnaženja v stalnih izpustih, ker so znatno nižje od vrednosti, določenih na podlagi akutne strupenosti.

⁽⁵⁾ Za skupino prednostnih snovi, ki jih zajemajo bromirani difeniletri (št. 5), navedeni v Odločbi št. 2455/2001/ES, je OSK določen samo za sorodne snovi 28, 47, 99, 100, 153 in 154.

⁽⁶⁾ Za kadmij in njegove spojine (št. 6) se vrednosti OSK razlikujejo glede na trdoto vode, kot je določena v petih razredih (razred 1: < 40 mg CaCO₃/l, razred 2: 40 do < 50 mg CaCO₃/l, razred 3: 50 do < 100 mg CaCO₃/l, razred 4: 100 do < 200 mg CaCO₃/l in razred 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Ta snov ni prednostna snov, temveč eno od drugih onesnaževal, za katera so OSK enaki OSK, določenim v zakonodaji, ki je veljala pred začetkom veljavnosti te direktive.

⁽⁸⁾ Celotni DDT obsega vsoto izomerov 1,1,1-trikloro-2,2 bis (p-klorofenil) etan (številka CAS 50-29-3; številka EU 200-024-3); 1,1,1-trikloro-2 (o-klorofenil)-2-(p-klorofenil) etan (številka CAS 789-02-6; številka EU 212-332-5); 1,1-dikloro-2,2 bis (p-klorofenil) etilen (številka CAS 72-55-9; številka EU 200-784-6); 1,1-dikloro-2,2 bis (p-klorofenil) etan (številka CAS 7254-8; številka EU 200-783-0).

⁽⁹⁾ Če države članice ne uporabljajo OSK za žive organizme, uvedejo strožje OSK za vodo, da s tem dosežejo enako raven varstva kot OSK za žive organizme, določeni v členu 3(2). Komisijo in druge države članice prek odbora iz člena 21 Direktive 2000/60/ES obvestijo o razlogih in utemeljitvah za uporabo tega pristopa, določenih alternativnih OSK za vodo, vključno s podatki in metodologijo, na podlagi katerih so bili oblikovani, ter o vrstah površinskih voda, za katere bi se uporabljali.

⁽¹⁰⁾ Za skupino prednostnih snovi poliaromatskih ogljikovodikov (PAH) (št. 28) velja vsak posamezen OSK, tj. treba je izpolnjevati OSK za benzo(a)piren, OSK za vsoto benzo(b)fluorantena in benzo(k)fluorantena ter OSK za vsoto benzo(g,h,i)perilena in indeno(1,2,3-cd)pirena.

DEL B: UPORABA OSK IZ DELA A

1. Stolpca 4 in 5 tabele: Uporaba LP-OSK za katero koli vodno telo površinske vode pomeni, da za vsako reprezentativno merilno mesto v vodnem telesu aritmetična sredina koncentracij, izmerjenih v različnih časovnih obdobjih leta, ne presega standarda.

Izračun aritmetične sredine in uporabljena analizna metoda morata biti v skladu s Sklepom Komisije .../... z dne ... o sprejetju tehničnih specifikacij za spremljanje kemijskega stanja in kakovost analitskih rezultatov v skladu z Direktivo 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, vključno z načinom uporabe OSK, če ni ustrezne analizne metode, ki bi izpolnjevala minimalna merila za izvedbo.

2. Stolpca 6 in 7 tabele: Uporaba NDK-OSK za katero koli vodno telo površinske vode pomeni, da koncentracije, izmerjene na katerem koli reprezentativnem merilnem mestu v vodnem telesu, ne presegajo standarda.

Države članice lahko v skladu s točko 1.3.4 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES uvedejo statistične metode, kot je izračun percentilov, da se zagotovi sprejemljiva raven zaupanja in natančnosti za preverjanje glede na NDK-OSK. Če to storijo, so takšne statistične metode skladne s podrobnimi pravili, ki so določena v skladu s postopkom iz člena 21(2) Direktive 2000/60/ES.

3. Z izjemo kadmija, svinca, živega srebra in niklja (v nadaljevanju „kovine“) so OSK, določeni v tej prilogi, izraženi kot skupne koncentracije v celotnem vzorcu vode. Pri kovinah se OSK nanašajo na raztopljene koncentracije, tj. raztopljena faza vzorca vode, pridobljena s filtriranjem skozi 0,45 µm filter ali drugo enakovredno predobdelavo.

Države članice lahko pri presoji rezultatov spremljanja stanja glede na OSK upoštevajo:

- (a) koncentracije naravnega ozadja za kovine in njihove spojine, če te ovirajo skladnost z vrednostmi OSK, in
- (b) trdoto vode, pH ali druge parametre kakovosti vode, ki vplivajo na biološko razpoložljivost kovin.

⁽¹⁾ UL L ...

PRILOGA II

Priloga X k Direktivi 2000/60/ES se nadomesti z naslednjo:

„PRILOGA X

Seznam prednostnih snovi na področju vodne politike

Številka	Številka CAS (1)	Številka EU (2)	Ime prednostne snovi (*)	Opredeljena kot prednostna nevarna snov
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
(5)	se ne uporablja	se ne uporablja	Bromirani difenileter (**)	X (***)
	32534-81-9	se ne uporablja	Pentabromodifenileter (sorodne snovi 28, 47, 99, 100, 153 in 154) (*)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmij in njegove spojine	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Kloroalkani, C ₁₀₋₁₃ (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Klorofenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klorpirifos (klorpirifos-etil)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloroetan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diklorometan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilheksil)ftalat (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	Heksaklorobenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Heksaklorobutadien	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Heksaklorocikloheksan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Svinec in njegove spojine	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Živo srebro in njegove spojine	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Nikelj in njegove spojine	

Številka	Številka CAS ⁽¹⁾	Številka EU ⁽²⁾	Ime prednostne snovi ^(*)	Opredeljena kot prednostna nevarna snov
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonilfenol	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonilfenol) ^(*)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktilfenol	
	140-66-9	se ne uporablja	(4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)fenol) ^(*)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentaklorobenzen	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentaklorofenol	
(28)	se ne uporablja	se ne uporablja	Poliaromatski ogljikovodiki	X
	50-32-8	200-028-5	(benzo(a)piren)	X
	205-99-2	205-911-9	(benzo(b)fluoranten)	X
	191-24-2	205-883-8	(benzo(g,h,i)perilen)	X
	207-08-9	205-916-6	(benzo(b)fluoranten)	X
	193-39-5	205-893-2	(indeno(1,2,3-cd)piren)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	se ne uporablja	se ne uporablja	Tributilkositrove spojine	X
	36643-28-4	se ne uporablja	Tributilkositrov kation	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triklorobenzeni	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triklorometan (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	

⁽¹⁾ CAS: Služba za izmenjavo kemičnih izvlečkov.

⁽²⁾ Številka EU: Evropski seznam kemičnih snovi, ki so na trgu (EINECS) ali evropski seznam novih snovi (ELINCS).

^(*) Kjer so izbrane skupine snovi, so kot indikativni parametri naštetih posameznih tipični predstavniki (v oklepajih in brez številke). Indikativni parameter za te skupine snovi mora biti opredeljen z analizo metodo.

^(**) Te skupine snovi običajno obsegajo veliko posameznih spojin. Trenutno ni mogoče dati primernih indikativnih parametrov.

^(***) Samo pentabromobifenileter (številka CAS 32534-81-9).

^(****) Fluoranten je na seznamu kot indikator drugih, nevarnejših poliaromatskih ogljikovodikov.“

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

Komisija je julija 2006 sprejela Predlog direktive o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike in spremembi Direktive 2000/60/ES.

Evropski parlament je maja 2007 sprejel mnenje v prvi obravnavi.

Ekonomsko-socialni odbor je sprejel mnenje aprila 2007 ⁽¹⁾. Odbor regij ni podal mnenja.

Svet je 20. decembra 2007 sprejel skupno stališče.

II. CILJ

Namen predlagane direktive je določiti okoljske standarde kakovosti (OSK) za prednostne snovi in nekatera druga onesnaževala, kakor je določeno v členu 16 Direktive 2000/60/ES („okvirna direktiva o vodah“).

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. Splošno

Skupno stališče dobesedno, delno ali smiselno vključuje več sprememb, ki jih je Evropski parlament sprejel v prvi obravnavi. Vendar pa skupno stališče ne odraža večine predlogov sprememb, ker se Svet strinja s Komisijo, da so nepotrebne in/ali nezaželene.

Skupno stališče vključuje tudi številne druge spremembe, ki jih Evropski parlament v mnenju iz prve obravnave ni predvidel. V nadaljevanju so opisane vsebinske spremembe. Poleg tega so bile zaradi jasnosti besedila oz. za zagotovitev splošne skladnosti direktive vnesene nekatere oblikovne spremembe.

2. Vsebina in opredelitve (člena 1 in 2)

Člen 1 je delno usklajen s predlogom spremembe 20, saj pojasnjuje, da direktiva določa OSK s ciljem doseganja dobrega kemijskega stanja voda v skladu z določbami in cilji okvirne direktive o vodah. Skupno stališče vsebuje nov člen 2, v katerem je določeno, da se uporabljajo opredelitve iz okvirne direktive o vodah.

3. Okoljski standardi kakovosti (člen 3 in Priloga I)

Člen 3 je delno usklajen s predlogi sprememb 21 in 66, saj so v odstavku 1 pojasnjene povezave z okvirno direktivo o vodah. Navedeni člen je delno usklajen tudi s predlogom spremembe 26, saj bi nov odstavek 2 državam članicam omogočil, da pod določenimi pogoji spremljajo žive organizme ali usedline.

Člen 3(3) pojasnjuje, da bi morale države članice poleg uporabe OSK izvajati tudi dolgoročno oceno trenda koncentracij tistih prednostnih snovi, ki se kopičijo v usedlinah in/ali živih organizmih.

Člen 3(4) vsebuje sklic na Uredbo REACH in je torej povsem skladen s predlogom spremembe 29.

Člen 3(5) določa uporabo regulativnega postopka s pregledom, saj bi spremembe natančnih predpisov o spremljanju kovin pomenile spremembo izvedbenega dela Direktive.

⁽¹⁾ UL C 97, 28.4.2007, str. 3.

Del A Priloge I se ujema s ciljem predlogov sprememb 50 in 51, kar pomeni, da združuje tabelo, ki določa OSK za druga onesnaževala, s tabelo za prednostne snovi. Vendar pa pojasnjuje, da združevanje tabel ne pomeni ponovne razvrstitve drugih onesnaževal kot prednostnih snovi, ki bi razveljavila razvrstitve, o katerih sta se Evropski parlament in Svet dogovorila z Odločbo st. 2455/2001/ES.

Del B Priloge I je delno skladen s ciljem predloga spremembe 30 in v pretežni meri usklajen s ciljem predloga spremembe 52, kar pomeni, da povečuje okvir za upoštevanje koncentracije kovin v naravnem okolju, pri čemer bi ta pravila lahko spremenili s komitološkim postopkom. Vsebuje pojasnilo o statističnih in analitičnih metodah, ki se uporabljajo.

4. *Območja mešanja* (člen 4)

Člen 4 je delno usklajen s ciljem predlogov sprememb 35 in 36, ker pojasnjuje, da mora biti obseg območij mešanja sorazmeren in da ga je treba redno pregledovati. V skupnem stališču se namesto „prehodna območja prekoračitve“ uporablja krajša in jasnejša besedna zveza „območja mešanja“.

V skupnem stališču ni določb za uporabo komitološkega postopka. Komisija bo namesto tega izdala smernice za izvajanje člena.

5. *Popis emisij, izpustov in uhajanja* (člen 5)

Člen 5 delno vključuje predlog spremembe 40. Svet ne more sprejeti drugih predlogov sprememb v zvezi s popisom, saj bi za države članice pomenili nepotrebno dodatno upravno breme in ne bi bili v skladu z okvirno direktivo o vodah, ali pa so nepotrebni.

Ponoviti je treba, da v skupnem stališču ni določb za uporabo komitološkega postopka. Komisija bo namesto tega izdala smernice za izvajanje člena.

6. *Čezmejno onesnaževanje* (člen 6)

Skupno stališče vključuje nov člen za pojasnitev obveznosti držav članic v zvezi s čezmejnimi onesnaževanjem. Delno se ujema s predlogoma sprememb 24 in 27.

7. *Pregled* (člen 7)

Nov člen 7 Komisiji narekuje, da preveri, ali so potrebni dodatni posebni ukrepi na ravni celotne Skupnosti. To je delno oz. načelno v skladu s predlogi sprememb 20, 32, 33 in 45.

8. *Priloga II – predlogi sprememb k prilogi X okvirne direktive o vodah*

Svet ne more sprejeti predlogov sprememb 53 do 63 in 70, ki bi opredelili več prednostnih snovi in drugih onesnaževal kot prednostne nevarne snovi. Prav tako ne more sprejeti predloga spremembe 65, s katerim bi se okvirni direktivi o vodah dodal seznam snovi, za katere se preveri, ali jih je mogoče opredeliti kot morebitne prednostne snovi ali prednostne nevarne snovi. Člen 16 okvirne direktive o vodah že določa redno preverjanje priloge X. Svet se strinja s Komisijo, da bi moral ta pregled temeljiti le na znanstveni presoji.

Trenutno se v okviru skupne strategije izvajanja okvirne vodne direktive preučuje seznam prednostnih snovi, skupaj z možnostjo vključitve dodatnih snovi in merili za prednostno vključitev določenih snovi, da bo lahko Komisija v skladu s časovnim razporedom iz člena 16(4) okvirne direktive o vodah po potrebi podala predloge o spremembi seznama.

9. *Drugo*

Skupno stališče poleg tega:

- vsebuje besedilo o korelacijskih tabelah v skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje,
- vsebuje posledične spremembe uvodnih izjav in vključuje predloge sprememb 1, 4, 7 (delno), 14 (načeloma) in 73 (delno).

IV. **SKLEP**

Svet meni, da skupno stališče predstavlja uravnotežen sveženj, ki spoštuje določbe in cilje okvirne direktive o vodah. Pričakuje konstruktivne razprave z Evropskim parlamentom, ki bodo omogočile čim hitrejšo sprejetje Direktive.

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 4/2008,
ki ga je sprejel Svet dne 20. decembra 2007
z namenom sprejetja Direktive 2008/.../ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o odpadkih in
razveljavitvi nekaterih direktiv

(2008/C 71 E/02)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

odpadki in neodpadki ter oblikovanju ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

- (3) V sporočilu Komisije z dne 27. maja 2003 „Tematska strategija za preprečevanje nastajanja in recikliranje odpadkov“ je bila navedena potreba po presoji obstoječih opredelitev predelave in odstranjevanja ter potreba po splošno uporabni opredelitvi recikliranja in razpravi o opredelitvi odpadka.

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

- (4) Evropski parlament je v resoluciji z dne 20. aprila 2004 o zgoraj omenjenem sporočilu ⁽³⁾ Komisijo pozval, naj preuči možnost razširitve Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzoru onesaževanja ⁽⁴⁾ na celoten sektor odpadkov. Prav tako je Komisijo pozval, naj jasno razlikuje med predelavo in odstranjevanjem ter pojasni razliko med odpadki in neodpadki.

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽⁵⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih ⁽⁶⁾ vzpostavlja zakonodajni okvir za ravnanje z odpadki znotraj Skupnosti. Opredeljuje ključne pojme, kot so odpadek, predelava in odstranjevanje, in vzpostavlja temeljne zahteve za ravnanje z odpadki, zlasti obveznost za zavod ali podjetje, ki izvajata postopke ravnanja z odpadki, da mora imeti dovoljenje oziroma se mora registrirati, in obveznost za države članice, da morajo izdelati načrte ravnanja z odpadki. Poleg tega vzpostavlja glavna načela, kot je obveznost ravnanja z odpadki brez negativnega vpliva na okolje in zdravje ljudi, spodbujanje upoštevanja hierarhije ravnanja z odpadki ter načelo onesnaževalec plača, v skladu s katerim mora stroške odstranjevanja odpadkov kriti imetnik odpadkov ali prejšnji imetniki ali proizvajalci proizvodov, od katerih odpadki izvirajo.
- (2) Sklep št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽⁷⁾ poziva k pripravi ali reviziji zakonodaje o odpadkih, vključno s pojasnitvijo razlike med

- (5) Svet je v sklepih z dne 1. julija 2004 Komisijo pozval, naj predloži predlog za revizijo nekaterih vidikov Direktive 75/442/EGS, ki je bila razveljavljena in nadomeščena z Direktivo 2006/12/ES, da bi se pojasnila razlika med odpadki in neodpadki ter razlika med predelavo in odstranjevanjem.

- (6) Treba je torej revidirati Direktivo 2006/12/ES zaradi pojasnitve ključnih pojmov, kot so opredelitve odpadka, predelave in odstranjevanja, zaradi poostrejitve ukrepov, ki jih je treba sprejeti za preprečevanje nastajanja odpadkov, uvedbe pristopa, ki upošteva celoten življenjski krog proizvodov in materialov in ne samo fazo odpadkov, ter osredotočenja na zmanjšanje vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi na okolje, s tem pa bi se okrepila ekonomska vrednost odpadkov. Poleg tega bi bilo treba zaradi ohranjanja naravnih virov spodbujati predelavo odpadkov in uporabo predelanih materialov. Zaradi jasnosti in razumljivosti bi bilo treba Direktivo 2006/12/ES razveljaviti in nadomestiti z novo direktivo.

⁽¹⁾ UL C 309, 16.12.2006, str. 55.

⁽²⁾ Mnenje z dne 14.6.2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 13. februarja 2007 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 20. decembra 2007 in stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽⁴⁾ UL L 114, 27.4.2006, str. 9.

⁽⁵⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 104 E, 30.4.2004, str. 401.

⁽⁷⁾ UL L 257, 10.10.1996, str. 26. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/87/EC (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

- (7) Ker so najpomembnejši postopki ravnanja z odpadki sedaj zajeti v okoljski zakonodaji Skupnosti, je pomembno, da se ta direktiva prilagodi temu pristopu. Poudarek na okoljskih ciljih, določenih s členom 174 Pogodbe, bi omogočil boljšo osredotočenost na to, kako nastajanje odpadkov in ravnanje z njimi vpliva na okolje v celotnem življenjskem krogu virov. Posledično bi morala biti pravna podlaga za to direktivo člen 175.
- (8) Za premičnine, ki jih imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči, bi bilo treba ob upoštevanju nekaterih izjem uporabiti učinkovita in dosledna pravila o obdelavi odpadkov.
- (9) Status odpadka neonesnažene izkopane zemlje in drugega naravno prisotnega materiala, ki se uporabljata na mestih, kjer nista bila izkopana, se določi v skladu z opredelitvijo odpadka in določbami o stranskih proizvodih ali o prenehanju statusa odpadka po tej direktivi.
- (10) Uredba (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 določa zdravstvena pravila za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi⁽¹⁾ in med drugim določa proporcionalni nadzor zbiranja, prevoza, predelave, uporabe in odstranjevanja vseh živalskih stranskih proizvodov, vključno z odpadki živalskega porekla, ter preprečuje, da bi odpadki predstavljali nevarnost za zdravje živali in ljudi. Zato je treba pojasniti povezavo z navedeno uredbo, se izogniti podvajanju predpisov z izključitvijo živalskih stranskih proizvodov iz področja uporabe te direktive, kadar so namenjeni uporabi, ki ne šteje za postopke ravnanja z odpadki.
- (11) Glede na izkušnje, pridobljene pri uporabi Uredbe (ES) št. 1774/2002, je ustrezno pojasniti področje uporabe zakonodaje o odpadkih in njenih določb o nevarnih odpadkih v zvezi s živalskimi stranskimi proizvodi, kakor jih ureja Uredba (ES) št. 1774/2002. Kadar živalski stranski proizvodi predstavljajo morebitno tveganje za zdravje, je Uredba (ES) št. 1774/2002 ustrezen pravni instrument za obravnavo teh tveganj, ob tem pa bi se bilo treba izogniti nepotrebnemu prekrivanju z zakonodajo o odpadkih.
- (12) Uvrstitev odpadkov med nevarne odpadke bi morala med drugim temeljiti na zakonodaji Skupnosti o kemikalijah, zlasti glede uvrstitve pripravkov med nevarne, vključno z v ta namen uporabljenimi koncentracijskimi mejnimi vrednostmi. Poleg tega bi bilo treba ohraniti sistem, s katerim so bili odpadki in nevarni odpadki uvrščeni v skladu s seznamom odpadkov, kakor je bil nazadnje oblikovan z Odločbo Komisije 2000/532/ES⁽²⁾, da bi se spodbudila usklajena uvrstitev odpadkov in zagotovila usklajena določitev nevarnih odpadkov v Skupnosti.
- (13) Treba bi bilo razlikovati med predhodnim skladiščenjem odpadkov do zbiranja, zbiranjem odpadkov in skladiščenjem odpadkov do obdelave. Zavodov ali podjetij, ki med izvajanjem svojih dejavnosti povzročajo nastajanje odpadkov, se ne bi smelo obravnavati, kot da sodelujejo pri ravnanju z odpadki in kot da za skladiščenje lastnih odpadkov do njihovega zbiranja potrebujejo dovoljenje.
- (14) Predhodno skladiščenje odpadkov v okviru opredelitve zbiranja se razume kot dejavnost skladiščenja do zbiranja odpadkov v objektih, kjer se odpadki raztovorijo, da se lahko pripravijo za nadaljnji prevoz za predelavo ali odstranjevanje na drugem mestu. Glede na cilj te direktive bi bilo treba ob upoštevanju vrste odpadkov, obsega in trajanja skladiščenja ter cilja zbiranja razlikovati med predhodnim skladiščenjem odpadkov do zbiranja in skladiščenja odpadkov pred obdelavo. Takšno razlikovanje bi morale izvesti države članice. Izpostaviti je treba, da sta skladiščenje odpadkov pred predelavo za obdobje 3 let ali več in skladiščenje odpadkov pred odstranjevanjem za obdobje 1 leta ali več urejena z Direktivo Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih⁽³⁾.
- (15) Sistemov zbiranja odpadkov, ki se ne izvajajo poklicno, se ne bi smelo registrirati, saj predstavljajo manjše tveganje in prispevajo k ločenemu zbiranju odpadkov. Primeri takšnih sistemov so zbiranje odpadnih zdravil v lekarnah, sistemi „vzemi nazaj“ za blago za široko porabo v trgovinah in sistemi lokalnih skupnosti v šolah.
- (16) V to direktivo bi bilo treba vključiti opredelitve preprečevanja nastajanja odpadkov, ponovne uporabe, priprave za ponovno uporabo, obdelave in recikliranja, da bi se pojasnilo področje uporabe teh pojmov.
- (17) Opredelitvi predelave in odstranjevanja je treba spremeniti, da bi se zagotovilo jasno razlikovanje med obema pojmomoma, ki bi temeljilo na dejanskem razlikovanju med vplivi na okolje z nadomestitvijo naravnih virov v gospodarstvu in priznavanjem, da ima uporaba odpadkov kot

⁽¹⁾ UL L 273, 10.10.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 829/2007 (UL L 191, 21.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ UL L 226, 6.9.2000, str. 3.

⁽³⁾ UL L 182, 16.7.1999, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

vira potencialne koristi za okolje in zdravje ljudi. Poleg tega se lahko oblikujejo smernice za pojasnitev primerov, v katerih je to razlikovanje težko uporabiti v praksi ali v katerih uvrstitev dejavnosti med predelavo ne ustreza dejanskim okoljskim vplivom postopka.

(18) V tej direktivi bi bilo treba pojasniti, kdaj je sežig trdnih komunalnih odpadkov energetsko učinkovit in se ga lahko šteje za predelavo.

(19) Postopke odstranjevanja, ki vključujejo izpuščanje v morja in oceane, vključno z odlaganjem na morsko dno, prav tako urejajo mednarodne konvencije, in zlasti Konvencija o preprečevanju onesnaževanja morja z odlaganjem odpadkov in drugih snovi z dne 13. novembra 1972 v Londonu in njen Protokol iz leta 1996, kakor je bil spremenjen leta 2006.

(20) Različni vidiki opredelitve odpadka se med seboj ne bi smeli zamenjevati, hkrati pa bi bilo po potrebi treba uporabiti ustrezne postopke, na eni strani za stranske proizvode, ki niso odpadki, na drugi pa za odpadke, ki prenehajo biti odpadki. Za razjasnitev nekaterih vidikov opredelitve odpadka bi bilo treba v tej direktivi pojasniti:

— kdaj so snovi ali predmeti, ki nastanejo pri proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja takšnih snovi ali predmetov, stranski proizvodi in ne odpadki. Odločitev, da neka snov ni odpadek, se lahko sprejme le na podlagi usklajenega pristopa, ki se redno posodablja, in kadar je to skladno z varstvom okolja in zdravja ljudi. Če je uporaba stranskega proizvoda dovoljena z okoljskim dovoljenjem ali splošnimi okoljskimi predpisi, lahko države članice na podlagi tega določijo, da splošni škodljivi vplivi na okolje in zdravje ljudi niso pričakovani, in

— kdaj določen odpadek preneha biti odpadek, in sicer z določitvijo meril za prenehanje statusa odpadka, ki zagotavlja visoko raven varstva okolja ter koristi okolju in gospodarstvu; možne kategorije odpadkov, za katere bi bilo treba oblikovati specifikacije in merila za prenehanje statusa odpadka, med drugim predstavljajo gradbeni odpadki in odpadki pri rušenju objektov, nekateri pepeli in žlindre, odpadne kovine, kompost, odpadni papir in steklo. Da bi se doseglo prenehanje statusa odpadka, je lahko postopek predelave enostaven – npr. pregled odpadkov, da se ugotovi, ali izpolnjujejo merila za prenehanje statusa odpadka.

(21) Za ugotovitev ali izračun, ali so izpolnjeni cilji recikliranja in predelave iz Direktive Evropskega Parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in

odpadni embalaži ⁽¹⁾, Direktive 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih ⁽²⁾, Direktive 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) ⁽³⁾, Direktive 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih ⁽⁴⁾ ter druge ustrezne zakonodaje Skupnosti, bi bilo treba količine odpadkov, ki prenehajo biti odpadki, obravnavati kot reciklirane in predelane odpadke.

(22) Na podlagi opredelitve odpadka lahko Komisija sprejme smernice, da bi se v določenih primerih pojasnilo, kdaj snov ali predmet postane odpadek, s čimer bi se spodbujali varnost in skladnost. Take smernice se lahko med drugim pripravijo za električno in elektronsko opremo in vozila.

(23) Primerno je, da se stroški razporedijo tako, da odražajo dejanske stroške, ki bremenijo okolje zaradi nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi.

(24) Načelo onesnaževalec plača je vodilno načelo na evropski in mednarodni ravni. Povzročitelj in imetnik odpadkov bi morala z odpadki ravnati na način, ki zagotavlja visoko raven varstva okolja in zdravja ljudi.

(25) Uvedba razširjene odgovornosti proizvajalca v tej direktivi predstavlja enega od načinov oblikovanja in proizvodnje blaga, ki v celoti upošteva in poenostavlja učinkovito uporabo virov v njihovem celotnem življenjskem krogu, vključno z njegovim popravilom, ponovno uporabo, razgradnjo in recikliranjem, ne da bi bil pri tem ogrožen prost pretok blaga na notranjem trgu.

(26) Ta direktiva bi morala pomagati EU, da se približa „družbi recikliranja“, ki se poskuša izogibati nastajanju odpadkov in uporabljati odpadke kot vir. K ukrepom za zagotavljanje ločevanja pri viru, zbiranja in recikliranja prednostnih tokov odpadkov poziva zlasti šesti okoljski

⁽¹⁾ UL L 365, 31.12.1994, str. 10. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/20/ES (UL L 70, 16.3.2005, str. 17).

⁽²⁾ UL L 269, 21.10.2000, str. 34. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena s Sklepom Sveta 2005/673/ES (UL L 254, 30.9.2005, str. 69).

⁽³⁾ UL L 37, 13.2.2003, str. 24.

⁽⁴⁾ UL L 266, 26.9.2006, str. 1.

akcijski program Skupnosti. V skladu s tem ciljem in kot sredstvo za poenostavitev ali izboljšanje možnosti za predelavo bi bilo treba odpadke, preden se dajo v postopke predelave, ki skupaj zagotavljajo najboljši izid za okolje, zbirati ločeno, če je to tehnično in okoljsko izvedljivo in ne povzroča prevelikih stroškov.

- (27) Zaradi izvajanja previdnostnega načela in načela, da je treba delovati preventivno iz člena 174(2) Pogodbe, je treba določiti splošne okoljske cilje za ravnanje z odpadki znotraj Skupnosti. Na podlagi teh načel bi morale Skupnost in države članice vzpostaviti okvir za preprečevanje, zmanjševanje in, kolikor je to mogoče, odpravljanje virov onesnaževanja ali škodljivih vplivov že od samega začetka, in sicer s sprejetjem takšnih ukrepov, s katerimi bi odpravili prepoznana tveganja.
- (28) Hierarhija ravnanja z odpadki na splošno predstavlja najboljšo celovito možnost za okolje v okviru zakonodaje in politike o odpadkih, vendar pa je za določene tokove odpadkov včasih treba odstopati od te hierarhije, med drugim zaradi tehnične zvedljivosti in ekonomske smiselnosti ter varstva okolja.
- (29) Treba bil bilo zagotoviti mrežo sodelovanja, v katero bi bile vključene naprave za odstranjevanje in naprave za predelavo mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz zasebnih gospodinjstev, ob tem pa upoštevati geografske okoliščine in potrebo po specializiranih napravah za nekatere vrste odpadkov, da bi se zagotovila samostojnost celotne Skupnosti pri odstranjevanju odpadkov in predelavi mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz zasebnih gospodinjstev, državam članicam pa omogočila individualna izpolnitev tega cilja.
- (30) Za namene uporabe Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov⁽¹⁾ so mešani komunalni odpadki iz člena 3(5) te uredbe še vedno mešani komunalni odpadki, tudi po postopku obdelave odpadkov, ki njihovih lastnosti ni bistveno spremenil.
- (31) Pomembno je, da so nevarni odpadki označeni v skladu z mednarodnimi standardi in standardi Skupnosti. Če se odpadki te vrste zbirajo ločeno iz gospodinjstev, pa to ne sme pomeniti, da so gospodinjstva obvezana izpolniti zahtevano dokumentacijo.
- (32) Pomembno je, da se v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki in zaradi zmanjšanja emisije toplogrednih plinov, ki je posledica odlaganja odpadkov na odlagališčih, olajša

ločeno zbiranje in ustrezna obdelava bioloških odpadkov, da bi proizvedli okoljsko varen kompost in druge materiale iz bioloških odpadkov. Komisija bo po oceni ravnanja z biološkimi odpadki po potrebi predložila predlog za zakonodajne ukrepe.

- (33) Sprejmejo se lahko tehnični minimalni standardi za dejavnosti obdelave odpadkov, ki niso zajeti v Direktivi 96/61/ES, če se izkaže, da bi bilo to koristno z vidika varstva zdravja ljudi in okolja, in če bi usklajen pristop pri izvajanju te direktive zagotovil varstvo zdravja ljudi in okolja.
- (34) Določiti bi bilo treba tudi področje in vsebino obveznosti načrtovanja ravnanja z odpadki in v postopku oblikovanja ali revidiranja načrtov ravnanja z odpadki upoštevati okoljske vplive nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi. Kjer je primerno, bi bilo treba upoštevati tudi zahteve za načrtovanje ravnanja z odpadki, določene v členu 14 Direktive 94/62/ES, in strategijo za zmanjšanje količine biološko razgradljivih odpadkov, ki se odlagajo na odlagališčih, iz člena 5 Direktive 1999/31/ES.
- (35) Države članice lahko za nekatere povzročitelje odpadkov uporabijo okoljska dovoljenja ali splošne okoljske predpise, ne da bi pri tem ogrozile pravilno delovanje notranjega trga.
- (36) Države članice lahko skladno z Uredbo (ES) št. 1013/2006 sprejmejo potrebne ukrepe za preprečevanje pošiljk odpadkov, ki niso v skladu z njihovimi načrti ravnanja z odpadki. Z odstopanjem od omenjene uredbe lahko države članice omejijo prihajajoče pošiljke odpadkov v sežigalnice, klasificirane kot predelava, če je bilo ugotovljeno, da bi bilo treba odstraniti v državi nastale odpadke ali da bi se odpadki obdelali na način, ki ni skladen z njihovimi načrti ravnanja z odpadki. Dejstvo je, da nekatere države članice morda ne bodo mogle zagotoviti omrežja, ki bi vključevalo celoten sklop naprav za dokončno predelavo na njihovem ozemlju.
- (37) Za izboljšanje načina, na katerega se v državah članicah izvaja preprečevanje nastajanja odpadkov, in za olajšanje izmenjave najboljših praks na tem področju bi bilo treba poostri določbe v zvezi s preprečevanjem nastajanja odpadkov in od držav članic zahtevati, naj oblikujejo programe preprečevanja nastajanja odpadkov, ter se ob tem osredotočiti na ključne vplive na okolje in upoštevati celoten življenjski krog proizvodov in materialov. Namen takšnih ukrepov bi moral biti zasledovanje cilja prekinitev

⁽¹⁾ ULL 190, 12.7.2006, str. 1.

povezave med gospodarsko rastjo in vplivi na okolje zaradi nastajanja odpadkov. Interesne skupine in širša javnost bi morale v skladu z Direktivo 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem ⁽¹⁾ imeti možnost sodelovanja pri pripravi programov in dostop do njih po pripravi.

(38) Ekonomski instrumenti imajo lahko ključno vlogo pri doseganju ciljev na področju preprečevanja nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi. Odpadki imajo pogosto vrednost kot vir, nadaljnja uporaba gospodarskih instrumentov pa lahko prinese optimalne koristi za okolje. Uporabo teh instrumentov bi zato bilo treba spodbujati na primerni ravni, ob tem pa poudariti, da se lahko posamezne države članice odločijo glede njihove uporabe.

(39) Nekatere določbe o ravnanju z odpadki iz Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih ⁽²⁾ bi bilo treba spremeniti, da bi se tako črtale zastarele določbe in izboljšala jasnost besedila. Zaradi poenostavitve zakonodaje Skupnosti bi jih bilo treba vključiti v to direktivo. Zaradi pojasnitve, kdaj velja prepoved mešanja iz Direktive 91/689/EGS, ter zaradi varstva okolja in zdravja ljudi bi morala odstopanja od prepovedi mešanja dodatno ustrezati najboljšim razpoložljivim tehnikam iz Direktive 96/61/ES. Direktivo 91/689/EGS bi bilo zato treba razveljaviti.

(40) Zaradi poenostavitve zakonodaje Skupnosti in priznanja okoljskih koristi bi bilo treba ustrezne določbe Direktive Sveta 75/439/EGS z dne 16. junija 1975 o odstranjevanju odpadnih olj ⁽³⁾ vključiti v to direktivo. Direktivo 75/439/EGS pa bi zato bilo treba razveljaviti. Ravnanje z odpadnimi olji bi moralo biti v skladu z vodilnim načelom hierarhije ravnanja z odpadki, prednost pa bi bilo treba dati možnostim, ki skupaj zagotavljajo najboljši izid za okolje. Ločeno zbiranje odpadnih olj je še naprej bistveno za ustrezno ravnanje z njimi in preprečevanje škode za okolje zaradi neustreznega odstranjevanja olj.

(41) Države članice bi morale zagotoviti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni, ki se v primeru kršitev določb te direktive naložijo fizičnim in pravnim osebam, odgovornim za ravnanje z odpadki, kot so povzročitelji

in imetniki odpadkov, posredniki, trgovci, prevozniki in zbiralci, zavodi ali podjetja, ki izvajajo postopke obdelave odpadkov in sheme ravnanja z odpadki. Države članice lahko prav tako ukrepajo, da bi si povrnilo stroške, ki so nastali zaradi neizpolnjevanja obveznosti in ukrepov za sanacijo, in sicer brez poseganja v Direktivo 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode ⁽⁴⁾.

(42) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽⁵⁾.

(43) Komisijo bi bilo treba zlasti pooblastiti, da oblikuje merila za številna vprašanja, kot so denimo okoliščine, v katerih predmet velja za stranski proizvod, prenehanje statusa odpadka in določitev odpadkov, ki veljajo za nevarne. Komisija bi morala biti poleg tega pooblaščenca za prilagoditev priloge tehničnemu in znanstvenemu napredku in podrobno opredelitev uporabe enačbe za sežigalnice iz vnosa R1 v Prilogi II. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in namenjeni spremembi nebistvenih določb te direktive in dodatku novih nebistvenih določb, jih je zato treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5(a) Sklepa 1999/468/ES.

(44) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁶⁾ se države članice spodbujajo, da za lastne potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj, kolikor je to mogoče, prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo.

(45) Ker ciljev te direktive, namreč varstva okolja in zdravja ljudi, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in se ti cilji zaradi obsega ali učinkov ukrepov zato lažje dosežejo na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta direktiva ne presega okvira, ki je potreben za doseganje teh ciljev –

⁽¹⁾ UL L 156, 25.6.2003, str. 17.

⁽²⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 20. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

⁽³⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 23. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2000/76/ES (UL L 332, 28.12.2000, str. 91).

⁽⁴⁾ UL L 143, 30.4.2004, str. 56. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/21/ES (UL L 102, 11.4.2006, str. 15).

⁽⁵⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

⁽⁶⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

Vsebina, področje uporabe in opredelitev pojmov

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

Ta direktiva določa ukrepe za varstvo okolja in zdravja ljudi, in sicer s preprečevanjem ali zmanjševanjem škodljivih vplivov nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi ter z zmanjševanjem celotnega vpliva uporabe virov in izboljšanjem učinkovitosti takšne uporabe.

Člen 2

Izključitev iz področja uporabe

1. Iz področja uporabe te direktive se izvzamejo:
 - (a) plinasti izpusti v ozračje;
 - (b) tla (*in situ*), vključno z neizkopanim onesnaženim delom tal, in zgradbe, trajno povezane s tlemi;
 - (c) neonesnaženi del tal in drug naravno prisoten material, izkopan med gradbenimi deli, kadar se bo ta material zagotovo uporabil za gradnjo v svojem prvotnem stanju na mestu, kjer je bil izkopan;
 - (d) radioaktivni odpadki;
 - (e) razgrajena razstreliva;
 - (f) fekalne snovi, če niso zajete z odstavkom 2(b), slama in drugi naravni nenevarni kmetijski ali gozdarski materiali, ki se uporabljajo pri kmetovanju, v gozdarstvu ali za pridobivanje energije iz takšne biomase s postopki ali metodami, ki ne škodujejo okolju ali ogrožajo zdravja ljudi.
2. Iz področja uporabe te direktive se izvzamejo naslednje zadeve v obsegu, ki ga ureja druga zakonodaja Skupnosti:
 - (a) odpadne vode;
 - (b) stranski živalski proizvodi, vključno s predelanimi proizvodi, ki jih zajema Uredba (ES) št. 1774/2002, razen tistih, ki so namenjeni za sežig, odlaganje ali uporabo v obratu za pridobivanje bioplina ali obratu za kompostiranje;
 - (c) trupla živali, ki so poginile drugače kot z zakolom, vključno z živalmi, ki se jih pokonča zaradi izkoreninjenja kužnih živalskih boleznih in ki se jih odstrani v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002;

(d) odpadki, ki nastanejo pri raziskovanju, pridobivanju, bogatenju in skladiščenju mineralnih surovin in obratovanju kamnolomov, ki jih zajema Direktiva 2006/21/ES.

3. Brez poseganja v obveznosti po drugi ustrezni zakonodaji Skupnosti, se iz področja uporabe te direktive izključijo sedimenti, ki se jih premešča znotraj površinskih voda za namen upravljanja voda in vodnih poti ali preprečevanja poplav ali blažitve posledic poplav in suše, če se dokaže, da so sedimenti nenevarni.

4. S posameznimi direktivami se lahko za določene primere določijo posebna pravila o ravnanju z določenimi skupinami odpadkov ali pa dopolnijo tista iz te direktive.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „odpadek“ pomeni vsako snov ali predmet, ki ga imetnik zavre ali namerava ali mora zavreči;
2. „nevaren odpadke“ pomeni odpadke, ki kaže eno ali več nevarnih lastnosti iz Priloge III;
3. „odpadna olja“ pomenijo vsa mineralna ali sintetična maziva ali industrijska olja, ki so postala neustrezna za prvotno predvideno uporabo, kot so izrabljena motorna olja in olja prestavnih mehanizmov ter mazalna olja, olja za turbine in hidravlična olja;
4. „biološki odpadki“ pomenijo biorazgradljive odpadke z vrtov in iz parkov, živilske in kuhinjske odpadke iz gospodinjstev, restavracij, gostinskih dejavnosti in trgovin na drobno ter primerljive odpadke iz obratov za predelavo hrane;
5. „povzročitelj odpadkov“ pomeni vsakogar, katerega delovanje povzroča nastajanje odpadkov (izvirni povzročitelj odpadkov) ali vsakogar, ki izvaja pred-obdelavo, mešanje ali druge postopke, ki spreminjajo lastnosti ali sestavo teh odpadkov;
6. „imetnik odpadkov“ pomeni povzročitelja odpadkov ali fizično ali pravno osebo, ki ima odpadke v posesti;
7. „trgovec“ pomeni vsako podjetje, ki je odgovorno za nakup in naknadno prodajo odpadkov, vključno s tistimi trgovci, ki odpadkov fizično nimajo v posesti;
8. „posrednik“ pomeni vsako podjetje, ki ureja predelavo ali odstranjevanje odpadkov v imenu drugih, vključno s tistimi posredniki, ki odpadkov fizično nimajo v posesti;

9. „ravnanje z odpadki“ pomeni zbiranje, prevoz, predelavo in odstranjevanje odpadkov, vključno z nadzorom takšnih postopkov in dejavnostmi po prenehanju obratovanja naprav za odstranjevanje odpadkov, ter vključno z dejavnostmi trgovca ali posrednika;
10. „zbiranje“ pomeni pobiranje odpadkov, vključno s predhodnim razvrščanjem in predhodnim skladiščenjem odpadkov za namene prevoza do naprave za obdelavo odpadkov;
11. „preprečevanje nastajanja“ pomeni ukrepe, sprejete preden snov, material ali proizvod postane odpadek, ki zmanjšajo:
- (a) količino odpadkov, vključno s ponovno uporabo proizvodov ali podaljšanjem življenjske dobe proizvodov;
- (b) škodljive vplive nastalih odpadkov na okolje in zdravje ljudi; ali
- (c) vsebnost nevarnih snovi v materialih in proizvodih;
12. „ponovna uporaba“ pomeni vsak postopek, pri katerem se proizvodi ali sestavni deli, ki niso odpadki, ponovno uporabijo za namene, za katere so bili prvotno izdelani;
13. „obdelava“ pomeni postopke predelave ali odstranjevanja, ki vključujejo pripravo za predelavo ali odstranjevanje;
14. „predelava“ pomeni vsak postopek v obratu ali širšem gospodarstvu, katerega glavni rezultat je, da odpadki služijo koristnemu namenu tako, da nadomestijo druge materiale, ki bi se sicer uporabili za izpolnitev določene funkcije, ali so odpadki pripravljene za izpolnitev te funkcije. Priloga II določa nepopoln seznam postopkov predelave;
15. „priprava za ponovno uporabo“ pomeni postopke preverjanja, čiščenja in popravila, s katerim se proizvodi ali sestavni deli proizvodov, ki so postali odpadki, pripravijo za ponovno uporabo brez kakršnega koli drugega pred-obdelave;
16. „recikliranje“ pomeni vsak postopek predelave, pri katerem se odpadne snovi ponovno predelajo v proizvode, materiale ali snovi za prvotni namen ali druge namene. Opredelitev vključuje ponovno predelavo organskih snovi, ne vključuje pa energetske predelave in ponovne predelave v materiale, ki se bodo uporabili kot gorivo ali za zasipanje;
17. „regeneracija odpadnih olj“ pomeni vsak postopek recikliranja, s katerim se lahko bazna olja proizvedejo z rafiniranjem odpadnih olj, zlasti z odstranjevanjem primesi, produktov oksidacije in aditivov, vsebovanih v teh oljih;
18. „odstranjevanje“ pomeni vsak postopek, ki ni predelava, tudi če je sekundarna posledica postopka pridobivanja snovi ali energije. Priloga I določa nepopoln seznam postopkov odstranjevanja;
19. „najboljše razpoložljive tehnike“ pomeni najboljše razpoložljive tehnike, kakor so opredeljene v členu 2(11) Direktive 96/61/ES.

Člen 4

Stranski proizvodi

1. Snov ali predmet, ki nastane pri proizvodnem procesu, katerega glavni namen ni proizvodnja tega izdelka, se lahko šteje za stranski proizvod in ne za odpadek v smislu točke (1) člena 3 le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) zagotovljena je nadaljnja uporaba snovi ali predmeta;
- (b) snov ali predmet se lahko neposredno uporabi brez kakršne koli nadaljnje obdelave, razen običajnih industrijskih postopkov;
- (c) snov ali predmet se proizvaja kot sestavni del nekega proizvodnega procesa; in
- (d) nadaljnja uporaba je zakonita, tj. snov ali predmet izpolnjuje vse s proizvodom, okoljem in varstvom zdravja povezane zahteve za določeno uporabo, in ne bo povzročila splošnega škodljivega vpliva na okolje in zdravje ljudi.

2. Na podlagi pogojev iz odstavka 1 se lahko sprejmejo ukrepi za določitev pogojev, ki jih je treba izpolniti za določene snovi ali predmete, ki se štejejo za stranski proizvod in ne za odpadek v smislu točke (1) člena 3. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 36(2).

Člen 5

Status prenehanja odpadka

1. Nekateri določeni odpadki prenehajo biti odpadki, kakor so opredeljeni v točki (1) člena 3, ko so predelani in izpolnjujejo določena merila, ki bodo oblikovana v skladu z naslednjimi pogoji:

- (a) snov ali predmet se običajno uporablja za določen namen;
- (b) za to snov ali predmet obstaja trg ali povpraševanje;

- (c) snov ali predmet izpolnjuje tehnične zahteve za določen namen iz točke (a) ter izpolnjuje zahteve obstoječe zakonodaje in standarde, ki veljajo za proizvode; in
- (d) uporaba snovi ali predmeta ne bo povzročila splošnega škodljivega vpliva na okolje in zdravje ljudi.

Pogoji po potrebi vključujejo mejne vrednosti za onesnaževala.

2. Ukrepi v zvezi s sprejetjem takih meril in v katerih so opredeljeni odpadki, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 36(2).

3. Odpadki, ki v skladu z odstavkoma 1 in 2 prenehajo biti odpadki, prav tako prenehajo biti odpadki za namene ciljev predelave in recikliranja iz direktiv 94/62/ES, 2000/53/ES, 2002/96/ES in 2006/66/ES ter druge ustrezne zakonodaje Skupnosti.

4. Če se merila na ravni Skupnosti na podlagi postopka iz odstavkov 1 in 2 niso določila, lahko države članice glede na posamezen primer odločijo, ali so določeni odpadki prenehali biti odpadki, ob upoštevanju veljavne sodne prakse. O takšnih odločitvah uradno obvestijo Komisijo v skladu z Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe ⁽¹⁾, kadar ta direktiva to zahteva.

Člen 6

Seznam odpadkov

1. Ukrepi za posodobitev seznama odpadkov, ki je oblikovan z Odločbo Komisije 2000/532/ES, s katerimi se spreminjajo nebitvene določbe te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 36(2). Seznam odpadkov vključuje nevarne odpadke in upošteva izvor in sestavo odpadkov ter po potrebi mejne koncentracijske vrednosti nevarnih snovi. Seznam odpadkov je zavezujoč glede določitve odpadkov, ki se obravnavajo kot nevarni odpadki. Vključitev snovi ali predmeta na seznam ne pomeni, da gre v vseh okoliščinah za odpadek. Snov ali predmet je odpadek le, če je izpolnjena opredelitev iz točke (1) člena 3.

2. Država članica lahko obravnava odpadek kot nevaren odpadek, čeprav ta kot tak ni uvrščen na seznam odpadkov, če ima eno ali več lastnosti iz Priloge III. Država članica o vseh takšnih primerih uradno obvesti Komisijo v poročilu, predvi-

denem v členu 34(1), in ji predloži vse ustrezne podatke. Seznam se glede na prejeta uradna obvestila pregleda, da se odloči o njegovi prilagoditvi.

3. Kadar lahko država članica dokaže, da določen odpadek, ki je na seznam uvrščen kot nevaren odpadek, nima nobene izmed lastnosti iz Priloge III, lahko ta odpadek obravnava kot nenevaren odpadek. Država članica o vseh takšnih primerih uradno obvesti Komisijo v poročilu, predvidenem v členu 34(1), in ji predloži vse potrebne dokaze. Seznam se glede na prejeta uradna obvestila pregleda, da se odloči o njegovi prilagoditvi.

4. Ukrepi v zvezi z revizijo seznama, da se odloči o njegovi prilagoditvi v skladu z odstavkoma 2 in 3, namenjeni spremembi nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 36(2).

POGLAVJE II

Splošne zahteve

Člen 7

Razširjena odgovornost proizvajalca

1. Države članice lahko za namen preprečevanja in predelave odpadkov sprejmejo zakonodajne in nezakonodajne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da za vse fizične ali pravne osebe, ki poklicno razvijajo, proizvajajo, izdelujejo ali prodajajo proizvode in ravnajo z njimi (proizvajalec proizvoda), velja razširjena odgovornost proizvajalca.

Takšni ukrepi lahko vključujejo sprejemanje vrnjenih proizvodov in odpadkov, ki ostanejo po uporabi takšnih proizvodov, pa tudi nadaljnje ravnanje z odpadki in finančno odgovornost za takšne dejavnosti.

2. Države članice lahko sprejmejo ustrezne ukrepe za spodbujanje oblikovanja proizvodov, da bi zmanjšali njihove vplive na okolje in nastajanje odpadkov med proizvodnjo in poznejšo uporabo proizvodov ter zagotovili, da se predelava in odstranjevanje proizvodov, ko postanejo odpadki, izvajata v skladu s členoma 10 in 11.

Takšni ukrepi lahko med drugim spodbujajo razvoj, proizvodnjo in trženje proizvodov, ki so primerni za večkratno uporabo, ki so tehnično trpežni in ki so potem, ko postanejo odpadki, primerni za ustrezno in varno predelavo ter okoljsko sprejemljivo odstranjevanje.

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Sveta 2006/96/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 81).

3. Države članice pri uporabi razširjene odgovornosti proizvajalca upoštevajo tehnično izvedljivost in ekonomsko smiselnost ter splošne okoljske in družbene vplive ter vplive na zdravje ljudi, pri tem pa spoštujejo potrebo po zagotavljanju pravnega delovanja notranjega trga.

4. Razširjena odgovornost proizvajalca se uporabi brez poseganja v odgovornost za ravnanje z odpadki iz člena 13(1).

Člen 8

Predelava

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se odpadki predelajo v skladu s členoma 10 in 11.

2. Kadar je to potrebno zaradi skladnosti z odstavkom 1 in zaradi poenostavitve ali izboljšanja predelave, se odpadki zbirajo ločeno, če je to tehnično, okoljsko in ekonomsko izvedljivo in ne povzroča prevelikih stroškov, in se ne mešajo z drugimi odpadki ali drugim materialom z drugačnimi lastnostmi.

Člen 9

Odstranjevanje

Države članice zagotovijo, da se odpadki odstranijo, kadar niso predelani v skladu s členom 8(1).

Člen 10

Varstvo zdravja ljudi in okolja

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se ravnanje z odpadki izvaja na način, ki ne ogroža zdravja ljudi in ne škodi okolju ter zlasti:

- (a) ne predstavlja tveganja za vodo, zrak, tla, rastline ali živali;
- (b) je brez škodljivih vplivov zaradi hrupa ali vonjav; in
- (c) ne vpliva škodljivo na krajino ali kraje posebnega pomena.

Člen 11

Hierarhija ravnanja z odpadki

1. Kot vodilno načelo zakonodaje in politike preprečevanja odpadkov in ravnanja z njimi se uporablja naslednja hierarhija ravnanja z odpadki:

- (a) preprečevanje;
- (b) priprava za ponovno uporabo;

(c) recikliranje;

(d) druga predelava, npr. energetska predelava; in

(e) odstranjevanje.

2. Države članice pri uporabi hierarhije ravnanja z odpadki iz odstavka 1 sprejmejo ukrepe za spodbujanje možnosti, ki skupaj zagotavljajo najboljši izid za okolje. To lahko zahteva odstopanje od hierarhije za določene tokove odpadkov, kjer je to upravičeno z življenjskim krogom, ob upoštevanju celostnih vplivov nastajanja takšnih odpadkov in ravnanja z njimi.

Države članice v skladu s členoma 1 in 10 upoštevajo splošna načela varstva okolja, tj. načelo previdnosti in trajnostnega razvoja, tehnično izvedljivost in ekonomsko smiselnost, varovanje virov in splošne okoljske, ekonomske in družbene vplive ter vplive na zdravje ljudi.

Člen 12

Stroški

1. V skladu z načelom onesnaževalec plača stroške ravnanja z odpadki krije izvirni povzročitelj odpadkov ali trenutni ali predhodni imetniki odpadkov.

2. Države članice lahko določijo, da stroške ravnanja z odpadki delno ali v celoti krije proizvajalec proizvoda, od katerega odpadki izvirajo, in da si lahko distributerji takšnega proizvoda te stroške delijo.

POGLAVJE III

Ravnanje z odpadki

Člen 13

Odgovornost za ravnanje z odpadki

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da v skladu s členoma 10 in 11 vsak izvirni povzročitelj ali drug imetnik odpadkov sam obdela odpadke ali da zanj obdelavo izvaja trgovec ali zavod ali podjetje, ki obdeluje odpadke, ali da zanj obdelavo uredi zasebni ali javni zbiralec odpadkov.

2. Kadar se odpadki prepeljejo od izvirnega povzročitelja ali imetnika odpadkov k eni od fizičnih ali pravnih oseb iz odstavka 1 za namene predhodne obdelave, se odgovornost za izvedbo celotne predelave ali odstranjevanja na splošno ne opusti.

Brez poseganja v Uredbo (ES) št. 1013/2006 lahko države članice določijo pogoje za odgovornost ter v katerih primerih izvirni povzročitelj ohrani odgovornost povzročitelja in imetnika za celotno obdelovalno verigo ali v katerih primerih se odgovornost lahko deli ali prenese med udeležence v obdelovalni verigi.

3. Države članice lahko v skladu s členom 7 določijo, da je za ureditev ravnanja z odpadki delno ali v celoti odgovoren proizvajalec proizvoda, od katerega odpadki izvirajo, in da so lahko delno odgovorni tudi distributerji takšnega proizvoda.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da zavodi ali podjetja, ki poklicno zbirajo ali prevažajo odpadke, na njihovem ozemlju zbrane ali prepeljane odpadke dostavijo do primerne naprave za obdelavo, pri čemer se upoštevajo obveznosti iz člena 10.

Člen 14

Načeli samozadostnosti in bližine

1. Države članice sprejmejo v sodelovanju z drugimi državami članicami, kadar je to potrebno ali priporočljivo, ustrezne ukrepe za vzpostavitev integriranega in ustreznega omrežja naprav za odstranjevanje odpadkov in naprav za predelavo mešanih komunalnih odpadkov, zbranih iz zasebnih gospodinjstev, vključno tudi kadar takšno zbiranje vključuje mešane odpadke drugih povzročiteljev, ob upoštevanju najboljših razpoložljivih tehnik.

Z odstopanjem od Uredbe (ES) št. 1013/2006 lahko države članice zaradi zaščite svojega omrežja omejijo prihajajoče pošiljke odpadkov, namenjene v sežigalnice, ki so klasificirane kot predelava, če je bilo ugotovljeno, da bi bilo zaradi teh pošiljk treba odstraniti v državi nastale odpadke ali da bi se ti odpadki obdelali na način, ki ni skladen z njihovimi načrti ravnanja z odpadki. Države članice o taki odločitvi uradno obvestijo Komisijo. Države članice prav tako lahko omejijo odhajajoče pošiljke odpadkov iz okoljskih razlogov, kakor je določeno v Uredbi (ES) št. 1013/2006.

2. Omrežje se oblikuje tako, da celotni Skupnosti omogoči samozadostnost pri odstranjevanju in predelavi odpadkov iz odstavka 1, državam članicam pa vsaki posamezno dosego tega cilja, pri čemer se upoštevajo geografske okoliščine ali potreba po napravah, specializiranih za nekatere vrste odpadkov.

3. Omrežje omogoča odstranjevanje odpadkov ali predelavo odpadkov iz odstavka 1 v eni od najbližjih primernih naprav s pomočjo najustreznejših metod in tehnologij, da bi se zagotovila visoka raven varstva okolja in zdravja ljudi.

4. Načeli bližine in samozadostnosti ne pomenita, da mora biti v vsaki državi članici celoten sklop naprav za dokončno predelavo.

Člen 15

Prepoved mešanja nevarnih odpadkov

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se nevarni odpadki ne mešajo niti z drugimi kategorijami nevarnih odpadkov niti z drugimi odpadki, snovmi ali materiali. Mešanje vključuje redčenje nevarnih snovi.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice dovolijo mešanje, če:

(a) mešanje izvaja zavod ali podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v skladu s členom 20;

(b) so izpolnjeni pogoji iz člena 10, škodljivi vplivi ravnanja z odpadki na zdravje ljudi in okolje pa se ne povečajo; in

(c) je postopek mešanja skladen z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

3. V skladu z merili tehnične in ekonomske izvedljivosti se v primeru mešanja nevarnih odpadkov v nasprotju z odstavkom 1 izvede ločevanje, kjer je to mogoče in potrebno, za izpolnitev pogojev iz člena 10.

Člen 16

Označevanje nevarnih odpadkov

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se nevarni odpadki med zbiranjem, prevažanjem in začasnim skladiščenjem pakirajo in označujejo v skladu z veljavnimi mednarodnimi standardi in standardi Skupnosti.

2. Nevarni odpadki so ob prevažanju znotraj države članice opremljeni z identifikacijskim dokumentom, lahko v elektronski obliki, ki vsebuje ustrezne podatke, opredeljene v Prilogi IB k Uredbi (ES) št. 1013/2006.

Člen 17

Nevarni odpadki iz gospodinjstev

Členi 15, 16 in 32 se ne uporabljajo za mešane odpadke iz gospodinjstev.

Člena 16 in 32 se ne uporabljata za ločene frakcije nevarnih odpadkov iz gospodinjstev, dokler jih zaradi zbiranja, odstranjanja ali predelave ne sprejme zavod ali podjetje, ki je pridobilo dovoljenje ali je bilo registrirano v skladu s členoma 20 ali 23.

Člen 18

Odpadna olja

1. Brez poseganja v obveznosti v zvezi z ravnanjem z nevarnimi odpadki iz členov 15 in 16, sprejmejo države članice potrebne ukrepe za zagotovitev, da se:

- (a) odpadna olja zbirajo ločeno, kadar je to tehnično izvedljivo;
- (b) z odpadnimi olji ravna v skladu s členoma 10 in 11;
- (c) kadar je to tehnično izvedljivo in ekonomsko smiselno, odpadna olja z različnimi lastnostmi ne mešajo, ter da se odpadna olja ne mešajo z drugimi vrstami odpadkov ali snovmi, če to mešanje ovira njihovo obdelavo.

2. Za namene ločenega zbiranja odpadnih olj in njihove ustrezne obdelave lahko države članice v skladu z nacionalnimi okoliščinami uporabijo dodatne ukrepe, kot so tehnične zahteve, odgovornost povzročitelja, ekonomski instrumenti ali prostovoljni dogovori.

3. Če za odpadna olja v skladu z nacionalno zakonodajo veljajo zahteve za regeneracijo, lahko države članice predpišejo, da se takšna odpadna olja regenerirajo, če je to tehnično izvedljivo, in kadar se uporablja člen 11 ali 12 Uredbe (ES) št. 1013/2006, omejijo čezmejne pošiljke odpadnih olj s svojega ozemlja v naprave za sežig ali sosežig, da bi se dalo prednost regeneraciji odpadnih olj.

Člen 19

Biološki odpadki

Države članice po potrebi in v skladu s členoma 10 in 11 sprejmejo ukrepe za spodbujanje:

- (a) ločenega zbiranja bioloških odpadkov;

(b) obdelave bioloških odpadkov na način, ki izpolnjuje visoko raven varstva okolja;

(c) uporabe okoljsko varnih materialov, pridobljenih iz bioloških odpadkov.

Komisija oceni ravnanje z biološkimi odpadki, da bi po potrebi predložila predlog.

POGLAVJE IV

Dovoljenja in registracije

Člen 20

Izdaja dovoljenja

1. Države članice od vsakega zavoda ali podjetja, ki namerava izvajati obdelavo odpadkov, zahtevajo, da pridobi dovoljenje pristojnega organa.

V teh dovoljenjih je navedeno vsaj naslednje:

- (a) vrste in količine odpadkov, ki se lahko obdelajo;
- (b) tehnične in kakršne koli druge zahteve za vsak dovoljen postopek, pomembne za zadevno lokacijo;
- (c) varnostni in previdnostni ukrepi, ki jih je treba sprejeti;
- (d) metoda, ki naj se uporabi za vsak postopek;
- (e) postopki spremljanja in nadzora, ki bi lahko bili potrebni;
- (f) takšne določbe glede zaprtja in oskrbe po zaprtju, kot bi lahko bile potrebne.

2. Dovoljenja se lahko odobrijo za določeno časovno obdobje in se lahko podaljšajo.

3. Kadar pristojni organ meni, da predvidena metoda obdelave ni sprejemljiva z vidika varstva okolja, zlasti če metoda ni v skladu s členom 10, zavrne izdajo dovoljenja.

4. Pogoji katerega koli dovoljenja, ki zajema sežig ali so-sežig z energetske predelavo, je, da mora energetska predelava potekati ob visoki stopnji energetske učinkovitosti.

5. Vsa dovoljenja, izdana na podlagi druge nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Skupnosti, ki izpolnjujejo vse zahteve iz tega člena, se skupaj z dovoljenjem iz odstavka 1 lahko združijo v eno samo dovoljenje, če se s takšno obliko gospodarski subjekt ali pristojni organ izogne odvečnemu podvajanju informacij in dvojnemu delu.

Člen 21**Oprostitev izpolnjevanja zahtev za dovoljenje**

Države članice lahko oprostijo zavode ali podjetja izpolnjevanja zahtev, določenih s členom 20(1), v primeru naslednjih postopkov:

- (a) odstranjevanja lastnih nenevarnih odpadkov na kraju nastanka; ali
- (b) predelave odpadkov.

Člen 22**Pogoji za oprostitev**

1. Kadar država članica želi dovoliti oprostitev, predvidene v členu 21, za vsako vrsto dejavnosti določi splošna pravila, v katerih so navedene vrste in količine odpadkov, za katere oprostitev lahko velja, ter metoda obdelave, ki bo uporabljena.

Ta pravila so namenjena zagotavljanju obdelave odpadkov v skladu s členom 10. Ta pravila bi morala v primeru postopkov odstranjevanja iz točke (a) člena 21 upoštevati najboljše razpoložljive tehnike.

2. Države članice poleg splošnih pravil iz odstavka 1 določijo tudi posebne pogoje za oprostitev za nevarne odpadke, vključno z vrstami dejavnosti in vsemi drugimi potrebnimi zahtevami za izvajanje različnih oblik predelave ter, kjer je to ustrezno, mejnimi vrednostmi vsebnosti nevarnih snovi v odpadkih in mejnimi emisijskimi vrednostmi.

3. Države članice obvestijo Komisijo o splošnih pravilih, določenih v skladu z odstavkoma 1 in 2.

Člen 23**Registracija**

Države članice zagotovijo, da pristojni organ, kadar za naštete ne veljajo zahteve za dovoljenje, vodi register:

- (a) zavodov ali podjetij, ki poklicno zbirajo ali prevažajo odpadke;
- (b) trgovcev ali posrednikov; in
- (c) zavodov ali podjetij, za katere veljajo oprostitev izpolnjevanja zahtev za dovoljenje v skladu s členom 21.

Člen 24**Minimalni standardi**

1. Minimalni tehnični standardi za dejavnosti obdelave, za katere se zahteva dovoljenje v skladu s členom 20 se lahko

sprejmejo, kadar obstajajo dokazi, da bi takšni minimalni standardi lahko koristili z vidika varstva zdravja ljudi in okolja. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 36(2).

2. Takšni minimalni standardi zajemajo samo tiste dejavnosti obdelave odpadkov, ki jih ne ureja Direktiva 96/61/ES ali ki niso primerne, da bi jih ta direktiva urejala.

3. Takšni minimalni standardi:

- (a) so usmerjeni h glavnim vplivom dejavnosti obdelave odpadkov na okolje;
- (b) zagotovijo, da obdelava odpadkov poteka v skladu s členom 10;
- (c) upoštevajo najboljše razpoložljive tehnike; in
- (d) po potrebi vključujejo elemente v zvezi s kakovostjo obdelave in procesnimi zahtevami.

4. Sprejmejo se minimalni standardi za dejavnosti, za katere je potrebna registracija v skladu s točkama (a) in (b) člena 23, kadar obstajajo dokazi, da bi takšni minimalni standardi lahko koristili z vidika varstva zdravja ljudi in okolja ali pri preprečevanju motenj notranjega trga, vključno z elementi v zvezi s strokovno usposobljenostjo zbiralcev, prevoznikov, trgovcev ali posrednikov.

Ti ukrepi za spremembo nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 36(2).

POGLAVJE V**Načrti in programi****Člen 25****Načrti ravnanja z odpadki**

1. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi oblikujejo enega ali več načrtov ravnanja z odpadki v skladu s členi 1, 10, 11 in 14.

Ti načrti, posamezno ali v kombinaciji, zajemajo celotno geografsko ozemlje zadevne države članice.

2. Načrti ravnanja z odpadki vsebujejo analizo trenutnega stanja na področju ravnanja z odpadki v zadevni geografski entiteti, ukrepe, ki naj se sprejmejo za izboljšanje okoljske sprejemljive priprave za ponovno uporabo, recikliranja, predelavo in odstranjevanje odpadkov, ter oceno, kako bo načrt v pomoč pri izvajanju ciljev in določb te direktive.

3. Načrti ravnanja z odpadki po potrebi in ob upoštevanju geografske ravni in vključenosti območja načrtovanja vsebujejo vsaj:

- (a) vrsto, količino in izvor odpadkov, ki so nastali na ozemlju, odpadke, ki bodo verjetno poslani iz nacionalnega ozemlja ali na to ozemlje, in oceno razvoja tokov odpadkov v prihodnosti;
- (b) obstoječe sisteme zbiranja odpadkov in glavne naprave za odstranjevanje in predelavo, vključno z vsemi posebnimi ureditvami za odpadna olja, nevarne odpadke ali tokove odpadkov, ki jih ureja specifična zakonodaja Skupnosti;
- (c) oceno potrebe po novih sistemih zbiranja, zaprtju obstoječih naprav za obdelavo odpadkov, dodatni infrastrukturi naprav za obdelavo odpadkov v skladu s členom 14 in po potrebi s tem povezane naložbe;
- (d) dovolj informacij o lokacijskih merilih za določitev območja in kapacitete bodočih naprav za odstranjevanje ali po potrebi večjih naprav za predelavo;
- (e) splošne politike ravnanja z odpadki, vključno z načrtovanimi tehnologijami in metodami za ravnanje z odpadki ali politike za druge specifične težave pri ravnanju z odpadki, ki jih povzročajo odpadki;

4. Načrt ravnanja z odpadki lahko ob upoštevanju geografske ravni in vključenosti območja načrtovanja vsebuje:

- (a) organizacijske vidike, povezane z ravnanjem z odpadki, vključno z opisom dodelitve pristojnosti med javnimi in zasebnimi akterji, ki izvajajo ravnanje z odpadki;
- (b) oceno uporabnosti in primernosti uporabe ekonomskih in drugih instrumentov za odpravljanje različnih težav, povezanih z odpadki, pri čemer se upošteva potreba po ohranitvi nemotenega delovanja notranjega trga;
- (c) uporabo kampanj za ozaveščanje in obveščanje širše javnosti ali določene skupine potrošnikov;
- (d) območja, ki so bila v preteklosti onesnažena zaradi odstranjevanja odpadkov in ukrepe za njihovo sanacijo.

5. Načrti ravnanja z odpadki so usklajeni z zahtevami za načrtovanje ravnanja z odpadki iz člena 14 Direktive 94/62/ES in strategijo za izvajanje zmanjšanja količine biološko razgradljivih odpadkov, ki se odlagajo na odlagališčih iz člena 5 Direktive 1999/31/ES.

Člen 26

Programi preprečevanja nastajanja odpadkov

1. Države članice v skladu s členoma 1 in 11 oblikujejo programe preprečevanja nastajanja odpadkov najpozneje v ... (*).

(* Pet let po začetku veljavnosti te direktive.

Takšni programi se bodisi vključijo v načrte ravnanja z odpadki iz člena 25 ali po potrebi v druge programe na področju okoljske politike, ali pa delujejo kot ločeni programi. Če je takšen program vključen v načrt ravnanja z odpadki ali v druge programe, se ukrepi za preprečevanje nastajanja odpadkov jasno opredelijo.

2. V programih, predvidenih v odstavku 1, se določijo cilji za preprečevanje nastajanja odpadkov. Države članice opišejo obstoječe ukrepe za preprečevanje in ocenijo uporabnost primerov ukrepov, navedenih v Prilogi IV, ali drugih primernih ukrepov.

Namen takih ciljev in ukrepov je odpraviti povezavo med gospodarsko rastjo in vplivi na okolje, povezanimi z nastajanjem odpadkov.

3. Države članice lahko določijo ustrezne posebne kvalitativne in kvantitativne cilje za ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadkov, sprejete za spremljanje in oceno napredovanja ukrepov, z istim namenom pa lahko prav tako določijo posebne kvalitativne in kvantitativne cilje ter kazalce, razen tistih iz odstavka 4.

4. Kazalci za ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadkov se lahko sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 36(3).

5. Komisija oblikuje smernice v pomoč državam članicam pri pripravi programov.

Člen 27

Ocena ter pregled načrtov in programov

Države članice zagotovijo, da se načrti ravnanja z odpadki in programi preprečevanja nastajanja odpadkov ocenijo vsaj vsakih šest let, in po potrebi revidirajo.

Člen 28

Sodelovanje javnosti

Države članice v skladu z Direktivo 2003/35/ES ali, če je to primerno, Direktivo 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje⁽¹⁾ zagotovijo, da imajo ustrezne interesne skupine, organi in širša javnost možnost udeležbe pri pripravi načrtov ravnanja z odpadki in programov preprečevanja nastajanja odpadkov, ter da imajo dostop do njih, potem ko so pripravljene. Načrti in programi se objavijo na javno dostopnem spletnem mestu.

⁽¹⁾ UL L 197, 21.7.2001, str. 30.

Člen 29**Sodelovanje**

Države članice po potrebi sodelujejo z drugimi zadevnimi državami članicami in Komisijo pri pripravi načrtov ravnanja z odpadki in programov preprečevanja nastajanja odpadkov v skladu s členoma 25 in 26.

Člen 30**Informacije, ki se predložijo Komisiji**

1. Države članice obvestijo Komisijo o načrtih ravnanja z odpadki in programih preprečevanja nastajanja odpadkov iz členov 25 in 26, potem ko so sprejeti, in o vseh bistvenih revizijah načrtov in programov.

2. Oblika za sporočanje informacij o sprejetju in bistvenih revizijah teh načrtov in programov se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 36(3).

POGLAVJE VI**Inšpekcijski pregledi in evidence****Člen 31****Inšpekcijski pregledi**

1. Pristojni organi redno izvajajo ustrezne inšpekcijske preglede v zavodih ali podjetjih, ki izvajajo postopke obdelave odpadkov, zavodih ali podjetjih, ki poklicno zbirajo ali prevažajo odpadke, pri posrednikih in trgovcih ter v zavodih ali podjetjih, ki so povzročitelji nevarnih odpadkov.

2. Inšpekcijski pregledi, ki se nanašajo na postopke zbiranja in prevažanja, vključujejo izvor, naravo, količino in namembni kraj zbranih in prepeljanih odpadkov.

3. Države članice lahko upoštevajo registracije, pridobljene v okviru sistema Skupnosti za eko-upravljanje in revizijo (EMAS), zlasti v zvezi s pogostostjo in intenzivnostjo inšpekcijskih pregledov.

Člen 32**Vodenje evidenc**

1. Zavodi ali podjetja iz člena 20(1), povzročitelji nevarnih odpadkov ter zavodi in podjetja, ki poklicno zbirajo ali prevažajo nevarne odpadke ali so trgovci in posredniki s temi odpadki, vodijo evidenco o količini, naravi in izvoru odpadkov, in, kadar je to ustrezno, namembnem kraju, pogostosti zbiranja, načinu prevoza in metodi obdelave odpadkov, predvideni glede

na vrsto odpadkov, ter dajo te informacije na razpolago pristojnim organom na njihovo zahtevo.

2. Evidenca o nevarnih odpadkih se hrani najmanj tri leta, razen v primerih zavodov in podjetij za prevoz nevarnih odpadkov, ki morajo takšne evidence hraniti najmanj 12 mesecev.

Dokazne listine o izvedbi postopkov ravnanja z odpadki je treba predložiti na zahtevo pristojnih organov ali prejšnjega imetnika.

3. Države članice lahko od povzročiteljev nenevarnih odpadkov zahtevajo, da spoštujejo določbe iz odstavkov 1 in 2.

Člen 33**Izvrševanje in kazni**

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za prepoved puščanja odpadkov, njihovega odmetavanja ali nenadzorovanega ravnanja z njimi.

2. Države članice določijo kazni, ki se uporabljajo za kršitve določb te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

POGLAVJE VII**Končne določbe****Člen 34****Poročanje in pregled**

1. Vsaka tri leta države članice obvestijo Komisijo o izvajanju te direktive v obliki sektorskega poročila v elektronski različici. To poročilo vsebuje tudi informacije o ravnanju z odpadnimi olji in doseženem napredku pri izvajanju programov preprečevanja nastajanja odpadkov.

Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, ki jo pripravi Komisija v skladu s postopkom iz člena 6 Direktive Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991 o standardizaciji in racionalizaciji poročil o izvajanju nekaterih direktiv v zvezi z okoljem⁽¹⁾. Poročilo se predloži Komisiji v devetih mesecih po izteku triletnega obdobja, ki ga poročilo zajema.

2. Komisija pošlje vprašalnik ali predlogo državam članicam šest mesecev pred začetkom obdobja, ki ga zajema sektorsko poročilo.

3. Komisija objavi poročilo o izvajanju te direktive v devetih mesecih po prejemu sektorskih poročil s strani držav članic v skladu z odstavkom 1.

⁽¹⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 48. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

4. V prvem poročilu, ki sledi ... (*), Komisija pregleda izvajanje Direktive in po potrebi predstavi predlog za revizijo. Na podlagi predloženih informacij v skladu s členom 30, se v poročilu ocenijo obstoječi programi, cilji in kazalci držav članic za preprečevanje nastajanja odpadkov in pregledajo možnosti programov, ciljev in kazalcev na ravni Skupnosti.

Člen 35

Razlaga in prilagoditev tehničnemu napredku

1. Komisija lahko oblikuje smernice za razlago opredelitev pojmov predelave in odstranjevanja iz točk (14) in (18) člena 3.

Po potrebi se podrobno opredeli uporaba enačbe za sežigalnice iz Priloge II, R1. Lahko se upoštevajo lokalne podnebne razmere, denimo kako mrzlo je in potreba po ogrevanju, če te razmere vplivajo na količino energije, ki se lahko tehnično uporabi ali pridobi kot elektrika, ogrevanje, hlajenje ali procesna para. Upoštevajo se lahko tudi lokalne razmere v najbolj oddaljenih regijah, določenih v četrtem pododstavku člena 299(2) Pogodbe, in na ozemljih iz člena 25 Akta o pristopu iz leta 1985. Ta ukrep, namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive se sprejme v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 36(2).

2. Priloge se zaradi znanstvenega in tehničnega napredka lahko spremenijo. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 36(2).

Člen 36

Postopek z odborom

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5(a)(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 37

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do ... (**).

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 38

Razveljavitev

Direktive 75/439/EGS, 91/689/EGS in 2006/12/ES se razveljavijo z ... (**).

Sklicevanje na razveljavljene direktive se šteje za sklicevanje na to direktivo in se bere skladno s primerjalno tabelo iz Priloge V.

Člen 39

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske Unije*.

Člen 40

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V ...

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik

(*) Šest let po začetku veljavnosti te direktive.

(**) 24 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

PRILOGA I

Postopki odstranjevanja

- D 1 Odlaganje v ali na zemljo (npr. odlaganje na odlagališčih itd.)
- D 2 Vnos v ali na tla (npr. biološka razgradnja tekočih odpadkov ali muljev v tleh itd.)
- D 3 Globinsko injiciranje (npr. injiciranje odpadkov, ki se lahko črpajo, v vrtine, solne jaške ali naravno dana odlagališča itd.)
- D 4 Površinska zajezitev (npr. vlivanje tekočih odpadkov ali muljev v jame, zajezitve ali lagune itd.)
- D 5 Posebej projektirano odlagališče (npr. odlaganje v obložene celice s pokrovom, ločene med seboj in od okolja, itd.)
- D 6 Izpuščanje v vode, razen v morja/oceane
- D 7 Izpuščanje v morja/oceane, vključno z odlaganjem na morsko dno
- D 8 Biološka obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo s katerim koli postopkom, označenim z D 1 do D 12
- D 9 Fizikalno-kemična obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo s katerim koli postopkom, označenim z D 1 do D 12 (npr. izparevanje, sušenje, kalcinacija itd.)
- D 10 Sežiganje na kopnem
- D 11 Sežiganje na morju (*)
- D 12 Trajno skladiščenje (npr. nameščanje posod v rudnik itd.)
- D 13 Spajanje ali mešanje pred izvajanjem katerega koli postopka, označenega z D 1 do D 12 (**)
- D 14 Ponovno pakiranje pred izvajanjem katerega koli postopka, označenega z D 1 do D 13
- D 15 Skladiščenje do katerega koli postopka, označenega z D 1 do D 14 (razen začasnega skladiščenja do zbiranja na mestu nastanka odpadkov) (***)

(*) Ta postopek je prepovedan z zakonodajo EU in mednarodnimi konvencijami.

(**) Če ni druge ustrezne kode D, lahko to vključuje predhodne postopke pred odstranjevanjem, vključno s pred-obdelavo, med drugim denimo razvrščanje, drobljenje, stiskanje, paletiranje, sušenje, mletje, kondicioniranje ali ločevanje pred izvajanjem kateregakoli postopka, označenega z D 1 do D 12.

(***) Začasno skladiščenje pomeni predhodno skladiščenje v skladu s točko (10) člena 3.

PRILOGA II

Postopki predelave

- R 1 Uporaba predvsem kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije (*)
- R 2 Pridobivanje topil/regeneracija
- R 3 Recikliranje/pridobivanje organskih snovi, ki se ne uporabljajo kot topila (vključno s kompostiranjem in drugimi procesi biološkega preoblikovanja) (**)
- R 4 Recikliranje/pridobivanje kovin in njihovih spojin
- R 5 Recikliranje/pridobivanje drugih anorganskih materialov (***)
- R 6 Regeneracija kislin ali baz
- R 7 Priprava sestavin, ki se uporabljajo za zmanjšanje onesnaževanja
- R 8 Predelava sestavin iz katalizatorjev
- R 9 Ponovno rafiniranje olja ali drugi načini ponovne uporabe olja
- R 10 Vnos v ali na tla v korist kmetijstvu ali za ekološko izboljšanje
- R 11 Uporaba odpadkov, pridobljenih s katerim koli postopkom, označenim z R 1 do R 10
- R 12 Izmenjava odpadkov za kateri koli postopek predelave, označen z R 1 do R 11 (****)
- R 13 Skladiščenje odpadkov do katerega koli postopka, označenega z R 1 do R 12 (razen začasnega skladiščenja, do zbiranja, na mestu nastanka odpadkov) (*****)

(*) To vključuje sežigalnice za predelavo trdnih komunalnih odpadkov samo takrat, kadar je njihova energetska učinkovitost enaka ali večja od:

- 0,60 za naprave, ki delujejo in imajo dovoljenje v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti pred 1. januarjem 2009,
- 0,65 za obrate z dovoljenjem po 31. decembru 2008,

ki se določi z uporabo naslednje enačbe:

$$\text{energetska učinkovitost} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

v kateri:

E_p pomeni letno proizvodnjo toplotne ali električne energije. Izračuna se z električno energijo, pomnoženo z 2,6, in toplotno energijo, proizvedeno za komercialno uporabo, pomnoženo z 1,1 (GJ/leto)

E_f pomeni energijo, dovedeno v sistem, iz goriv, ki prispevajo k proizvodnji pare, na leto (GJ/leto)

E_w pomeni energijo, ki jo vsebujejo odpadki za obdelavo, izračunano z uporabo nižje neto kalorične vrednosti odpadkov, na leto (GJ/leto)

E_i pomeni dovedeno energijo, razen E_w in E_f , na leto (GJ/leto)

0,97 je faktor, ki predstavlja energetske izgube zaradi pepela iz kotla in rešetk ter sevanja.

Ta enačba se uporablja v skladu z referenčnim dokumentom o najboljših razpoložljivih tehnikah za sežig odpadkov.

(**) To vključuje uplinjanje in pirolizo z uporabo sestavin kot so kemikalije.

(***) To vključuje čiščenje tal, katerega rezultat je predelava zemlje in recikliranje anorganskih gradbenih materialov.

(****) Če ni druge ustrezne R kode, lahko to vključuje predhodne postopke pred predelavo, vključno z pred-obdelavo, med drugim denimo razgradnjo, razvrščanje, drobljenje, stiskanje, paletiranje, sušenje, mletje, kondicioniranje, ponovno pakiranje, ločevanje, spajanje ali mešanje pred izvajanjem kateregakoli postopka, označenega z R 1 do R 11.

(*****) Začasno skladiščenje pomeni predhodno skladiščenje v skladu s točko (10) člena 3.

PRILOGA III

Lastnosti, zaradi katerih se odpadki uvrščajo med nevarne

- H 1 „Eksplozivno“: snovi in pripravki, ki lahko eksplodirajo ob delovanju ognja ali so bolj občutljivi na udarce ali trenje kot dinitrobenzen.
- H 2 „Oksidativno“: snovi in pripravki, ki v stiku z drugimi snovmi, zlasti vnetljivimi, povzročajo močne eksotermične reakcije.
- H 3-A „Lahko vnetljivo“:
- tekoče snovi in pripravki s plameniščem pod 21 °C (vključno z zelo lahko vnetljivimi tekočinami), ali
 - snovi in pripravki, ki se v stiku z zrakom pri sobni temperaturi brez uporabe energije lahko močno segrejejo in se končno vnamejo, ali
 - trdne snovi in pripravki, ki se ob krajšem stiku z virom vžiga hitro vnamejo in po odstranitvi tega vira še naprej gorijo ali se porablajo, ali
 - plinaste snovi in pripravki, ki so vnetljivi na zraku pri normalnem tlaku, ali
 - snovi in pripravki, ki v stiku z vodo ali vlažnim zrakom razvijejo lahko vnetljive pline v nevarnih količinah.
- H 3-B „Vnetljivo“: tekoče snovi in pripravki s plameniščem pri temperaturi 21 °C ali več in nižja ali enaka 55 °C.
- H 4 „Dražilno“: nekorozivne snovi in pripravki, ki ob lahko takojšnjem, podaljšanem ali ponavljajočem se stiku s kožo ali sluznico povzročijo vnetja.
- H 5 „Škodljivo“: snovi in pripravki, ki lahko pri vdihavanju, zaužitju ali prodiranju skozi kožo predstavljajo omejeno tveganje za zdravje.
- H 6 „Strupeno“: snovi in pripravki (vključno z zelo strupenimi snovmi in pripravki), ki pri vdihavanju, zaužitju ali prodiranju skozi kožo lahko povzročijo resno, akutno ali kronično tveganje za zdravje in celo smrt.
- H 7 „Rakotvorno“: snovi in pripravki, ki pri vdihavanju ali zaužitju ali prodiranju skozi kožo lahko povzročijo raka ali povečajo pogostost njegovega nastanka.
- H 8 „Jedko“: snovi in pripravki, ki ob stiku lahko uničijo živo tkivo.
- H 9 „Infektivno“: snovi in pripravki, ki vsebujejo za življenje sposobne mikroorganizme ali njihove toksine, za katere je znano ali zanesljivo, da pri človeku ali drugih živih organizmih povzročajo bolezni.
- H 10 „Strupeno za razmnoževanje“: snovi in pripravki, ki lahko pri vdihavanju ali zaužitju ali prodiranju skozi kožo povzročijo nededne prirojene okvare ali povečajo pogostost njihovega nastanka.
- H 11 „Mutageno“: snovi in pripravki, ki lahko pri vdihavanju ali zaužitju ali prodiranju skozi kožo povzročijo dedne genske okvare ali povečajo pogostost njihovega nastanka.
- H 12 Odpadki, ki v stiku z vodo, zrakom ali kislino sproščajo strupene ali zelo strupene pline.
- H 13 (*) „Povzroča preobčutljivost“: snovi in pripravki, ki lahko pri vdihavanju ali prodiranju skozi kožo sprožijo reakcijo preobčutljivosti, zaradi katere se pri nadaljnji izpostavljenosti snovi ali pripravku pojavijo značilni škodljivi učinki
- H 14 „Ekotoksično“: odpadki, ki predstavljajo ali lahko predstavljajo takojšnje ali kasnejše tveganje za enega ali več sektorjev okolja.
- H 15 Odpadki, ki lahko po odstranitvi na kakršen koli način tvorijo drugo snov, npr. izlužek, s katero koli od naštetih lastnosti.

(*) Če so na voljo preskusne metode.

Opombe

1. Pripis nevarnih lastnosti „strupeno“ (in „zelo strupeno“), „škodljivo“, „jedko“, „dražilno“, „rakotvorno“, „strupeno za razmnoževanje“, „mutageno“ in „ekotoksično“ temelji na merilih, določenih v Prilogi VI k Direktivi Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi ⁽¹⁾.
2. Kadar je to ustrezno, se uporabljajo mejne vrednosti iz Prilog II in III k Direktivi 1999/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 1999 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih pripravkov ⁽²⁾.

Preskusne metode

Metode, ki jih je treba uporabiti, so opisane v Prilogi V k Direktivi Sveta 67/548/EGS in v ostalih ustreznih opombah CEN.

⁽¹⁾ UL 196, 16.8.1967, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2006/102/ES (UL L 363, 20.12.2006, str. 241).

⁽²⁾ UL L 200, 30.7.1999, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1907/2006 (UL L 396, 30.12.2006, str. 1. Popravljen različica v UL L 136, 29.5.2007, str. 3).

PRILOGA IV

Primeri ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov iz člena 26

Ukrepi, ki lahko vplivajo na okvirne pogoje, povezane z nastajanjem odpadkov

1. Uporaba ukrepov načrtovanja ali drugih ekonomskih instrumentov, ki spodbujajo učinkoviti rabo virov.
2. Spodbujanje raziskav in razvoja na področju doseganja čistejših in manj potratnih proizvodov in tehnologij ter širjenja in uporabe rezultatov takšnih raziskav in razvoja.
3. Oblikovanje učinkovitih in pomembnih kazalcev obremenitev okolja, povezanih z nastajanjem odpadkov, katerih namen je prispevati k preprečevanju nastajanja odpadkov na vseh ravneh, od primerjave proizvodov na ravni Skupnosti prek ukrepanja lokalnih organov do nacionalnih ukrepov.

Ukrepi, ki lahko vplivajo na faze oblikovanja, proizvodnje in distribucije

4. Spodbujanje okoljskega oblikovanja (sistematična vključitev okoljskih vidikov v načrtovanje proizvoda z namenom, da se izboljša okoljska učinkovitost proizvoda v njegovem celotnem življenjskem krogu).
5. Zagotavljanje informacij o tehnikah preprečevanja nastajanja odpadkov z namenom olajšati izvajanje najboljših razpoložljivih tehnik v industriji.
6. Organizacija usposabljanja pristojnih organov v zvezi z vključitvijo zahtev za preprečevanje nastajanja odpadkov v dovoljenja skladno s to direktivo in Direktivo 96/61/ES.
7. Vključitev ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov v napravah, ki ne spadajo v okvir Direktive 96/61/ES. Takšni ukrepi po potrebi lahko vključujejo ocene ali načrte preprečevanja nastajanja odpadkov.
8. Uporaba kampanj za ozaveščanje ali zagotavljanje finančne pomoči, pomoči pri odločanju ali druge pomoči podjetjem. Takšni ukrepi so verjetno posebno učinkoviti, kadar so usmerjeni v majhna in srednje velika podjetja ter so jim prilagojeni in delujejo preko vzpostavljenih poslovnih omrežij.
9. Uporaba prostovoljnih dogovorov, združenj potrošnikov/proizvajalcev ali sektorskih pogajanj, da ustrezna podjetja ali industrijski sektorji določijo svoje lastne načrte ali cilje za preprečevanje nastajanja odpadkov ali izboljšajo potratne proizvode ali embalažo.
10. Spodbujanje verodostojnih sistemov za ravnanje z okoljem, vključno z EMAS in ISO 14001.

Ukrepi, ki lahko vplivajo na fazo potrošnje in uporabe

11. Ekonomski instrumenti, kakršni so spodbude za čiste nakupe ali uvedba obveznega plačila potrošnikov za dani izdelek ali enoto embalaže, ki bi bila sicer zagotovljena brezplačno.
12. Uporaba kampanj za ozaveščanje in obveščanje širše javnosti ali določene skupine potrošnikov.
13. Spodbujanje verodostojnih okoljskih oznak.
14. Dogovori z industrijo, npr. uporaba združenj proizvodov, kot so tisti, ki se izvajajo v okviru integriranih politik do proizvodov, ali s prodajalci na drobno o razpoložljivosti informacij o preprečevanju nastajanja odpadkov in proizvodih, ki na okolje vplivajo manj škodljivo.
15. V okviru javnih in zasebnih naročil, vključitev okoljskih meril in meril za preprečevanje nastajanja odpadkov v javne razpise in pogodbe, v skladu s Priročnikom o okoljskih javnih naročilih, ki ga je dne 29. oktobra 2004 objavila Komisija.
16. Spodbujanje ponovne uporabe in/ali popravila ustreznih odvrženih proizvodov ali njihovih delov, zlasti z uporabo izobraževalnih, ekonomskih, logističnih ali drugih ukrepov, kot so denimo podpora centrom in mrežam za popravilo in ponovno uporabo ali vzpostavitev takih centrov in mrež zlasti v gosto naseljenih regijah.

PRILOGA V

Primerjalna tabela

Direktiva 2006/12/ES	Ta direktiva
Člen 1(1)(a)	Člen 3(1)
Člen 1(1)(b)	Člen 3(5)
Člen 1(1)(c)	Člen 3(6)
Člen 1(1)(d)	Člen 3(9)
Člen 1(1)(e)	Člen 3(18)
Člen 1(1)(f)	Člen 3(14)
Člen 1(1)(g)	Člen 3(10)
Člen 1(2)	Člen 6
Člen 2(1)	Člen 2(1)
Člen 2(1)(a)	Člen 2(1)(a)
Člen 2(1)(b)	Člen 2(2)
Člen 2(1)(b)(i)	Člen 2(1)(d)
Člen 2(1)(b)(ii)	Člen 2(2)(d)
Člen 2(1)(b)(iii)	Člen 2(1)(f) in (2)(c)
Člen 2(1)(b)(iv)	Člen 2(2)(a)
Člen 2(1)(b)(v)	Člen 2(1)(e)
Člen 2(2)	Člen 2(4)
Člen 3(1)	Člen 11
Člen 4(1)	Člen 10
Člen 4(2)	Člen 33(1)
Člen 5	Člen 14
Člen 6	–
Člen 7	Člen 25
Člen 8	Člen 13
Člen 9	Člen 20
Člen 10	Člen 20
Člen 11	Člena 21 in 22
Člen 12	Člen 23
Člen 13	Člen 31
Člen 14	Člen 32
Člen 15	Člen 12
Člen 16	Člen 34

Direktiva 2006/12/ES	Ta direktiva
Člen 17	Člen 35
Člen 18(1)	Člen 36(1)
–	Člen 36(2)
Člen 18(2)	Člen 36(4)
Člen 18(3)	Člen 36(3)
Člen 19	Člen 37
Člen 20	–
Člen 21	Člen 39
Člen 22	Člen 40
Priloga I	–
Priloga IIA	Priloga I
Priloga IIB	Priloga II
Direktiva 75/439/EGS	Ta direktiva
Člen 1(1)	Člen 3(17)
Člen 2	Člena 10 in 18
Člen 3(1), in (2)	–
Člen 3(3)	Člen 10
Člen 4	Člen 10
Člen 5(1)	–
Člen 5(2)	–
Člen 5(3)	–
Člen 5(4)	Člena 23 in 31
Člen 6	Člen 20
Člen 7(a)	Člen 10
Člen 7(b)	–
Člen 8(1)	–
Člen 8(2)(a)	–
Člen 8(2)(b)	–
Člen 8(3)	–
Člen 9	–
Člen 10(1)	Člen 15
Člen 10(2)	Člen 10
Člen 10(3), in (4)	–
Člen 10(5)	Členi 16, 18, 22, 31 in 32

Direktiva 75/439/EGS	Ta direktiva
Člen 11	–
Člen 12	Člen 32
Člen 13(1)	Člen 31
Člen 13(2)	–
Člen 14	–
Člen 15	–
Člen 16	–
Člen 17	–
Člen 18	Člen 34
Člen 19	–
Člen 20	–
Člen 21	–
Člen 22	–
Priloga I	–
Direktiva 91/689/EGS	Ta direktiva
Člen 1(1)	–
Člen 1(2)	–
Člen 1(3)	–
Člen 1(4)	Člena 3(2) in 6
Člen 1(5)	Člen 17
Člen 2(1)	Člen 20
Člen 2(2)–(4)	Člen 15
Člen 3	Členi 21, 22 in 23
Člen 4(1)	Člen 31(1)
Člen 4(2)(3)	Člen 32
Člen 5(1)	Člen 16(1)
Člen 5(2)	Člen 31(2)
Člen 5(3)	Člen 16(2)
Člen 6	Člen 25
Člen 7	–
Člen 8	–
Člen 9	–
Člen 10	–

Direktiva 91/689/EGS	Ta direktiva
Člen 11	–
Člen 12	–
Prilogi I in II	–
Priloga III	Priloga III

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

1. Komisija je Svetu 26. decembra 2005 predložila predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih ⁽¹⁾. Predlog temelji na členu 175(1) Pogodbe.
2. Evropski parlament je 13. februarja 2007 v prvi obravnavi predloga sprejel mnenje.
Ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij sta mnenji predložila 19. junija oziroma 14. junija 2006 ⁽²⁾.
3. Svet je 20. decembra 2007 sprejel skupno stališče v skladu s členom 251 Pogodbe.

II. CILJI

Cilji osnutka direktive so:

- poenostaviti in posodobiti obstoječo zakonodajo,
- izvajati ambicioznejšo in učinkovitejšo politiko na področju preprečevanja nastajanja odpadkov,
- spodbujati ponovno uporabo in recikliranje odpadkov.

Osnutek direktive predvideva:

- uvedbo okoljskega cilja,
- razjasnitev pojmov predelava in odstranjevanje,
- razjasnitev pogojev za mešanje nevarnih odpadkov,
- uvedbo postopka za razjasnitev, kdaj odpadek preneha biti odpadek v primeru izbranih kategorij odpadkov,
- postopek za določitev tehničnih minimalnih standardov za številne postopke ravnanja z odpadki,
- novo zahtevo za oblikovanje nacionalnih programov za preprečevanje nastajanja odpadkov.

Predlog je v obliki revizije okvirne direktive o odpadkih (2006/12/ES). Vključuje Direktivo o nevarnih odpadkih (91/689/EGS) in obveznost posebnega zbiranja iz Direktive o odstranjevanju odpadnih olj (75/439/EGS); te direktive se tako razveljavijo.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. Splošno

Evropski parlament je na plenarnem zasedanju 13. februarja 2007 sprejel 120 sprememb (nato združene v 104 spremembe). V skupno stališče Sveta so nekatere med njimi vključene v celoti, delno ali načelno, s podobnim besedilom. Zlasti vsebuje spremembe prvotnega predloga Komisije, ki bodo poostriale uporabo hierarhije ravnanja z odpadki, ki izrecno obravnava vprašani bioloških odpadkov in odpadnih olj ter predvideva pojem razširjene odgovornosti proizvajalca, da bi se spodbudila preprečevanje in predelava odpadkov. V zvezi z opredelitvijo pojma odpadek in določbami, ki so se prvotno nanašale na *sekundarne proizvode*, so bile vstavljene določbe, da se po eni strani določijo snovi ali predmeti, ki se lahko obravnavajo kot *stranski proizvodi* in ne kot odpadki, če ustrezajo posebnim merilom in ukrepom, po drugi strani pa določeni odpadki, ki lahko dosežejo *prenehanje statusa odpadka* v skladu s posebnimi pogoji, katerih rezultat so snovi ali predmeti, ki se lahko dajo v promet v skladu s predpisi, ki veljajo za proizvode in snovi.

⁽¹⁾ UL C 286 E, 23.11.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL C 229, 22.9.2006, str. 1.

Skupno stališče prav tako vključuje druge spremembe, ki jih Evropski parlament ni predvidel in ki obravnavajo številne pomisleke držav članic, izražene med pogajanji.

Komisija je sprejela skupno stališče, o katerem se je dogovoril Svet.

2. Spremembe Evropskega parlamenta

Svet:

(a) je v skupno stališče v celoti, delno ali načelno vključil 55 sprememb, kot sledijo:

Uvodne izjave:

Sprememba 1 in sprememba 4 o ciljih sta bili delno upoštevani v uvodnih izjavah 1 in 6, zlasti v povezavi s hierarhijo ravnanja z odpadki in sklicem na ohranjanje naravnih virov.

Sprememba 5 o potrebi po opredelitvi pojma „ponovna uporaba“ je bila delno upoštevana (uvodni izjavi 13 in 16). Skupno stališče prav tako predvideva dodatno opredelitev pojma „priprava za ponovno uporabo“, da bi se poenostavilo razlikovanje med postopki preprečevanja in predelave, npr. med ponovno uporabo proizvodov ali sestavnih delov, ki niso odpadki (kar spada med „ponovno uporabo“, za preprečevanje odpadkov), in ponovno uporabo proizvodov ali sestavnih delov, ki so postali odpadki (kar spada med „pripravo za ponovno uporabo“, postopek predelave).

Sprememba 6 o potrebi po razjasnitvi opredelitve pojmov predelava in odstranjevanje je delno upoštevana v uvodni izjavi 17, vključno z navedbo koristi postopkov predelave za zdravje ljudi.

Sprememba 7 o potrebi po razjasnitvi opredelitve pojma odpadek je delno in vsebinsko upoštevana v uvodni izjavi 20 in členih 4 in 5 skupnega stališča.

Sprememba 8 o načelu onesnaževalec plača in odgovornosti proizvajalca je upoštevana v uvodnih izjavah 24 in 25 skupnega stališča.

Sprememba 13 o odpadnih oljih je delno in vsebinsko upoštevana v uvodni izjavi 40 in členu 18. Skupno stališče sicer predvideva preklic Direktive 75/439/EGS o odpadnih oljih, a je bil člen 18 znatno dodelan in državam članicam zlasti dovoljuje, da ohranijo regeneracijo za nacionalno prednostno nalogo.

Sprememba 168 o pooblastilih, podeljenih Komisiji, je delno upoštevana v uvodnih izjavah 42 in 43, čeprav je področje uporabe novega postopka komitologije v skupnem stališču širše.

Členi:

Spremembi 101 in 14 o vsebini in hierarhiji ravnanja z odpadki sta v veliki meri upoštevani v členu 1 in členu 11, ki sta povezana z uvodnim izjavama 27 in 28. Skupno stališče pa se nekoliko razlikuje od te spremembe, saj zlasti predvideva, da bi bilo treba v zvezi s postopki za odstopanje od hierarhije za nekatere tokove odpadkov uporabljati subsidiarnost.

Spremembe 15, 134, 102, 123 in 126 o izključitvah iz področja uporabe direktive so delno upoštevane v členu 2, kar zadeva neonesnaženi del tal in drug naravno prisoten material, ki se uporablja za gradnjo na kraju, kjer je bil izkopan, živalske stranske proizvode (namenjene uporabi, ki ne šteje za postopke ravnanja z odpadki), nenevarne sedimente (premeščene znotraj površinskih voda), sklic na dodatne predloge Komisije (člen 2(4)), vendar ne, kar zadeva dodatno navajanje blata iz čistilnih naprav, ki se uporablja v kmetijstvu.

Sprememba 19, o dodatku opredelitve pojma „preprečevanje“, je upoštevana v členu 3(11); ukrepi, povezani s preprečevanjem tveganj med postopki ravnanja z odpadki, pa niso vključeni kot taki, glede na to, da bi morala ta opredelitev zadevati le ukrepe, ki se sprejmejo, preden snov, material ali proizvod postane odpadek.

Sprememba 20 o opredelitvi pojma „ponovna uporaba“ se načeloma nahaja v členu 3(12), v kolikor se ta opredelitev sedaj jasno navezuje na proizvode ali sestavne dele, ki niso odpadki in ki se ponovno uporabijo za namene, za katere so bili prvotno izdelani.

Sprememba 21 o opredelitvi pojma „recikliranje“ je vsebinsko zajeta v členu 3(16).

Sprememba 23 o opredelitvi pojma „odpadna olja“ je načelno vključena v člen 3(3), ki zajema vsa industrijska odpadna olja in katera koli mineralna ali sintetična mazivna olja.

Sprememba 24 o opredelitvi pojma „obdelava“ je vključena v člen 3(13), ki ga je treba brati skupaj s prilogama I in II o postopkih odstranjevanja in predelave. V teh prilogah so bila dodana pojasnila, da bi se razjasnilo stanje glede vmesnih/pripravljalnih postopkov.

Sprememba 25 o opredelitvi pojma „odstranjevanje“ je delno in vsebinsko upoštevana v členu 3(18). Bolj operativni del predlagane opredelitve pojma, o potrebi, da se pri postopkih odstranjevanja veliko pozornost nameni varovanju zdravja ljudi in okolja, je obravnavan v členu 10 (Varstvo zdravja ljudi in okolja) in členu 11 (Hierarhija ravnanja z odpadki) skupnega stališča.

Spremembe 27, 28, 30, 31 in 34, v katerih se predlagajo opredelitve pojmov „trgovec“, „posrednik“, „biološki odpadki“, „najboljše razpoložljive tehnologije“ in „regeneracija“ so vključene v odstavke (7), (8), (4), (19) in (17) člena 3.

Spremembi 107 in 121 o razlikovanju med stranskimi proizvodi in odpadki sta delno in vsebinsko upoštevani v členu 4 o stranskih proizvodih, ki se bere v povezavi z uvodno izjavo 20 (prva alineja).

Sprememba 35 o odgovornosti proizvajalca je delno in vsebinsko upoštevana v členu 7 skupnega stališča, čeprav slednji za države članice ni obvezen in ne predvideva postopka spremljanja njegovega izvajanja. Splošne obveznosti poročanja in spremljanje Komisije so predvideni v členu 34 skupnega stališča.

Spremembi 169 in 36 o seznamu odpadkov sta delno upoštevani v členu 6, ki zdaj vsebuje poseben sklic na Odločbo Komisije 2000/532/ES in na regulativni postopek s pregledom za prilagoditev zadevnega seznama. Skupno stališče ne upošteva sprememb glede drugih vidikov; zlasti je predvideno, da bi seznam moral biti zavezujoč zgolj, kar zadeva določitev nevarnih odpadkov.

Spremembe 38, 108, 157, 140 in 141 o predelavi so upoštewane delno. Še zlasti: odstavek 1 je upoštevan v členu 8(1) (sklic na cilje in hierarhijo ravnanja z odpadki) in členu 3(14) o opredelitvi pojma predelava; odstavek 2 je v določeni meri upoštevan v členu 24 o tehničnih minimalnih standardih, ki določa, da lahko Komisija, kadar obstajajo dokazi, da bi to koristilo z vidika varstva zdravja ljudi in okolja, sprejme tehnične minimalne standarde za dejavnosti obdelave (predelava in odstranjevanje), med drugim ob upoštevanju najboljših razpoložljivih tehnologij; odstavek 2(b) je delno upoštevan v Prilogi IV o primerih ukrepov za preprečevanje nastajanja odpadkov (za programe preprečevanja nastajanja odpadkov iz člena 26 kar zadeva ekonomske instrumente, merila za dodelitev naročil in akreditirana omrežja za popravila in ponovno uporabo).

Kar zadeva odstavek 2d o visoko kakovostnem recikliranju, je bil v člen 8(2) dodan sklic na ločeno zbiranje, v členih 15 do 18 pa je ohranjena obstoječa obveznost ločenega zbiranja nevarnih odpadkov in odpadnih olj. Drugi deli te spremembe, zlasti kjer so na ravni EU določeni cilji glede ponovne uporabe in recikliranja, se niso upoštevali, saj se zdijo glede na trenutno manjkajoče podatke nerealni in/ali preuranjeni.

Prilagoditve, povezane s spremembami Priloge II o postopkih predelave niso bile upoštevane, ker se ta priloga (pa tudi Priloga I) zaradi mednarodnih obveznosti EU v okviru OECD ⁽¹⁾ in Baselske konvencije ⁽²⁾ ne more spreminjati enostransko.

Spremembi 39 in 158 o odstranjevanju sta bilo delno upoštrevani v členu 9 (sklic na člen 8(1)), Prilogi I, kjer se je dodala opomba za razjasnitev, da je postopek odstranjevanja D 11 prepovedan z zakonodajo EU in mednarodnimi konvencijami, in v uvodni izjavi 19 o postopku odstranjevanja D7 o izpuščanju v morja/oceane, vključno z odlaganjem na morsko dno.

Sprememba 40 je delno upoštrevana v členu 10 o varstvu zdravja ljudi in okolja (uvodni stavek).

Sprememba 41 o zahtevah za predelavo in odstranjevanje odpadkov ter za prenehanje statusa odpadka je upoštrevana v členu 24 o tehničnih minimalnih standardih (ki jih sprejme Komisija prek odbora), delno in načelno v členu 22(1) o pogojih za oprostitev (ki jih določijo države članice za postopke predelave in nekatere postopke odstranjevanja nevarnih odpadkov na kraju proizvodnje) in členu 5 o prenehanju statusa odpadka. Skupno stališče pa ne upošteva pojma najboljših razpoložljivih tehnik ravnanja z odpadki in se razlikuje od spremembe o postopku, ki se bo uporabljal (komitologija in ne odobritev posameznih direktiv).

Sprememba 43 je vsebinsko upoštrevana v členu 13(1) o odgovornosti, več podrobnosti pa je navedenih v členu 13(2)(novo) o dodelitvi odgovornosti za ravnanje z odpadki v primeru postopkov predhodne obdelave.

Sprememba 44 je vsebinsko upoštrevana v členu 12 o stroških.

Sprememba 45 je delno upoštrevana v členu 5 o prenehanju statusa odpadka, ki je povezan z uvodno izjavo 20 (druga alineja), v kateri so navedene možne kategorije odpadkov, za katere bi bilo treba oblikovati merila za prenehanje statusa odpadka. Tako kot zgoraj se skupno stališče razlikuje od spremembe, zlasti kar zadeva postopek, ki se bo uporabljal za oblikovanje tovrstnih meril.

Spremembe 46, 131 in 47 o redčenju in mešanju nevarnih odpadkov ter o nevarnih odpadkih iz gospodinjstev so delno in načelno upoštrevane v členih 15(1), 15(2) in 17.

Sprememba 56 o odpadnih oljih je vsebinsko upoštrevana v členu 18, čeprav skupno stališče v členu 38 predvideva, da bo prednostna naloga na ravni celotne EU za regeneracijo razveljavljena z Direktivo 75/439/EGS.

Spremembi 112 in 138 o uvedbi novega odstavka o bioloških odpadkih sta delno in načelno upoštrevani v členu 19, ki je povezan z uvodno izjavo 32. Oblikovanje specifikacij in meril za kompost je predvideno tudi v drugi alineji uvodne izjave 20 o prenehanju statusa odpadka. Skupno stališče pa se razlikuje glede narave predvidenih zahtev, na primer o ločenem zbiranju in obdelavi pred raznosom po tleh.

Sprememba 59 o dovoljenjih je vsebinsko upoštrevana v členu 20(5).

Sprememba 60 o minimalnih standardih za dovoljenja je delno in načelno upoštrevana v členu 24, čeprav se skupno stališče razlikuje od spremembe, kar zadeva postopek, ki se bo uporabljal za oblikovanje tovrstnih standardov (komitologija in ne odobritev posameznih direktiv).

⁽¹⁾ Sklep C(2001) 107 konč. Sveta OECD o reviziji Sklepa C(92)39/konč. o nadzoru gibanja odpadkov za predelavo preko meja.

⁽²⁾ Baselska konvencija z dne 22. marca 1989 o nadzoru prehoda nevarnih odpadkov preko meja in njihovega odstranjevanja.

Spremembi 62 in 64 o zahtevah glede registracije za zavode ali podjetja, ki poklicno zbirajo ali prevajajo odpadke, so delno upoštevane v členu 22, uvodni izjavi 33 in členu 24(2) (minimalni standardi za dejavnosti, za katere je potrebna registracija).

Sprememba 66 o sklicu na hierarhijo in smernice za načrte in programe je delno upoštevana v členih 25(2) in 26(5), spremembi 67 in 151 o ukrepih za preprečevanje pošiljk odpadkov pa sta obravnavani v uvodni izjavi 36, ki je povezana s členom 14(1).

Sprememba 69 o programih preprečevanja nastajanja odpadkov je delno in načelno upoštevana v členih 26 in 28, čeprav skupno stališče ne podpira uvedbe rokov za izpolnitev ciljev stabilizacije in zmanjšanja nastajanja odpadkov, kot je navedeno v spremembi.

Sprememba 71 o rednem ocenjevanju programov preprečevanja nastajanja odpadkov je delno upoštevana v členu 27, čeprav skupno stališče navaja periodičnost na šest let (namesto petih) in ne predvideva sodelovanja Evropske agencije za okolje pri teh ocenjevanjih.

Sprememba 115 o poročilih držav članic in Komisijinih pregledih je delno upoštevana v členu 34.

Sprememba 173 o prilagoditvi prilog III in IV znanstvenemu in tehničnemu napredku je delno upoštevana v členu 35, ki pravi, da bo ta prilagoditev opravljena v skladu z regulativnim postopkom s pregledom. Skupno stališče pa meni, da bi moral ta postopek zadevati vse priloge direktive.

Sprememba 77 o sankcijah za kršitve je v veliki meri upoštevana v členu 33 o izvrševanju in kaznih, ki je povezan s členom 37(2) o prenosu.

Sprememba 78 o novem regulativnem postopku s pregledom je vključena v člen 36(2).

Priloge:

Spremembi 81 in 82 o nekaterih postopkih odstranjevanja sta načelno upoštevani v uvodni izjavi 19 (o izpustih v morja/oceane, vključno z odlaganjem na morsko dno) in prvi zvezdici * Priloge I (o sežiganju na morju).

Sprememba 86 je delno upoštevana v tretji zvezdici * Priloge II (recikliranje anorganskih gradbenih materialov).

Sprememba 89 o Prilogi IIa (novo) o vrstah uporab, pri katerih se lahko odpadki uporabljajo kot sekundarni proizvodi, materiali ali snovi, je v določeni meri obravnavana v drugi alineji uvodne izjave 20, ki navaja možne kategorije odpadkov, za katere bi bilo treba oblikovati specifikacije in merila za prenehanje statusa odpadka, skupaj s členom 5 o prenehanju statusa odpadka, ki opredeljuje veljavne pogoje in dodatna merila, ki se bodo oblikovala v skladu z regulativnim postopkom s pregledom.

Sprememba 90 o lastnostih nevarnih odpadkov je vključena v Prilogo IV (H14 in H15), sprememba 94 pa v Prilogo IV.

(b) v skupno stališče ni vključil 49 sprememb.

Kar zadeva spremembe 2, 3, 153, 9, 10, 12, 103, 17, 127, 26, 29, 32, 37, 109, 48 in 170, 50, 171, 51 in 172, 52, 53, 54, 98 in 113, 58, 61, 161, 188, 65, 68, 70, 72, 79, 80, 83, 84, 85, 87, 88, 91, 93, je Svet upošteval stališče Komisije.

Glede sprememb 11, 104, 33, 49, 63, 74, 92, 95, 96 in 97, ki jih je Komisija delno ali načelno sprejela, vendar niso bile vključene v skupno stališče, velja opozoriti na naslednje:

Sprememba 11 uvaja novo uvodno izjavo o nevarnih odpadkih (ki nadomešča uvodno izjavo 19 iz predloga Komisije), ki se zlasti osredotoča na neustrezno ravnanje, potrebo po posebnih postopkih obdelave, vključno s sledljivostjo, varnost in usposobljenost izvajalcev. Svet načelno temu ne nasprotuje, vendar pa je sklenil, da je ne bo upošteval, saj predstavlja premiso k spremembam 50, 51 in 172, 52, 53, 54, 58, 161, 188 členov, ki jih Komisija in Svet nista sprejela, zato niso bile vključene v skupno stališče.

Sprememba 104 o opredelitvi pojma „ločeno zbiranje“ ni bila upoštevana, ker člen 8(2), ki vsebuje določbo o ločenem zbiranju, ustrezno opisuje ta pojem.

Sprememba 33 o opredelitvi pojma „čiščenje“ ni bila vključena, da bi se izognili podvajanju z opredelitvijo pojma „priprava za ponovno uporabo“, ki se uporablja za proizvode ali sestavne dele proizvodov, ki so postali odpadki.

Sprememba 49 o seznamu odpadkov ni bila upoštevana, saj želi Svet ohraniti status quo, kar zadeva elemente, ki jih je treba upoštevati pri sestavljanju seznama, kar se zdaj jasno odraža v členu 6, saj je seznam vzpostavljen z Odločbo Komisije 2000/532/ES, kot je predlagal Evropski parlament.

Sprememba 63 o zmanjšanju birokracije v zvezi z registracijo ni bila upoštevana, ker ta točka spada v področje uporabe subsidiarnosti.

Sprememba 74, namenjena razširitvi obsega zahtev za vodenje evidenc iz člena 32, tako da bi se ta člen neposredno uporabljal za nenevarne odpadke, ni bila sprejeta, saj je Svet menil, da bi se po nepotrebnem povečala birokracija, obenem pa se delno prekriva z zahtevami za vodenje evidenc iz uredbe o pošiljkah odpadkov (člen 20 Uredbe (ES) št. 1013/2006). Kot drugo možnost skupno stališče v členu 32(3) predvideva možnost, da države članice uporabijo enako določbo o vodenju evidenc za proizvajalce nenevarnih odpadkov.

Sprememba 92, ki med merila za preprečevanje nastajanja odpadkov v nacionalnih programih (Priloga IV) dodaja določitev meril za financiranje projektov v okviru strukturnih in regionalnih skladov, ni pomembna za področje uporabe direktive, zato ni bila vključena v skupno stališče.

Spremembe 95, 96 in 97 Priloge IV, s katerimi se ukrepom za preprečevanje nastajanja odpadkov dodajajo določene podrobnosti, niso bile vključene v skupno stališče, tudi zato ker je ta priloga nepopoln seznam primerov in ker direktiva pojasnjuje, da lahko države članice v svoje nacionalne programe po potrebi vključijo druge ukrepe (člen 26(2)).

3. Druge novosti, ki jih je vnesel Svet

Druge glavne spremembe skupnega stališča so:

- izključitve iz področja uporabe v členu 2, ki med drugim pojasnjuje situacijo v zvezi s tlemi (*in situ*), vključno z neizkopenim onesnaženim delom tal, in zgradbami, trajno povezanimi s tlemi,
- opredelitve v členu 3, kjer je bila dodana zlasti opredelitev pojma „nevarni odpadki“, da bi se preprečile nejasnosti v zvezi s pojmom „ponovna uporaba“, ki zadeva tako primere ukrepov preprečevanja (za proizvode ali sestavne dele, ki niso odpadki), za primer postopkov predelave odpadkov pa je bila dodana opredelitev pojma „priprava za ponovno uporabo“. Ta izraz se bo uporabljal za nekatere postopke predelave proizvodov, ki so postali odpadki. To bo poenostavilo uporabo petstopenjske hierarhije ravnanja z odpadki, predvidene v členu 11, saj bo omogočilo jasno razlikovanje med prvo in drugo stopnjo hierarhije. Skupno stališče sedaj kot prvo stopnjo predvideva „preprečevanje“ (da se izogne nastajanju odpadkov), kot drugo pa „pripravo za ponovno uporabo“ (uporablja se za odpadke, tako kot naslednje stopnje),

- razširitev omrežja naprav za odstranjevanje iz člena 14 – z uporabo načel samozadostnosti in bližine – na naprave za predelavo mešanih komunalnih odpadkov. Poleg tega odstopanje od Uredbe (ES) št. 1013/2006 o pošiljkah odpadkov omogoča državam članicam, da pod določenimi pogoji omejijo prihajajoče pošiljke. Te spremembe so se vnesle, da bi upoštevali več pomislov v zvezi z uvrstitvijo energetske visoko učinkovitih sežigalnic za predelavo trdnih komunalnih odpadkov (prim. enačbo v Prilogi II, postopek R 1) med postopke predelave, kot je predlagala Komisija in o čemer se je dogovoril Svet. V tej zvezi je bil v člen 35 (Razlaga in prilagoditev tehničnemu napredku) dodan tudi novi odstavek 1 o prihodnjih specifikacijah enačbe za sežigalnice.

IV. SKLEPNE UGOTOVITVE

Svet meni, da skupno stališče predstavlja uravnoteženo in realno rešitev številnih pomislov, ki so jih glede predloga Komisije izrazile države članice, mnenje Evropskega parlamenta pa je v veliki meri upoštevano. Svet z zanimanjem pričakuje konstruktivne razprave z Evropskim parlamentom, ki bodo omogočile čim hitrejši dogovor o tej direktivi.
